Norsk Meite

Tidsskrift for Norsk Meiteunion, 7. årgang, nummer 2 - mars - 1995

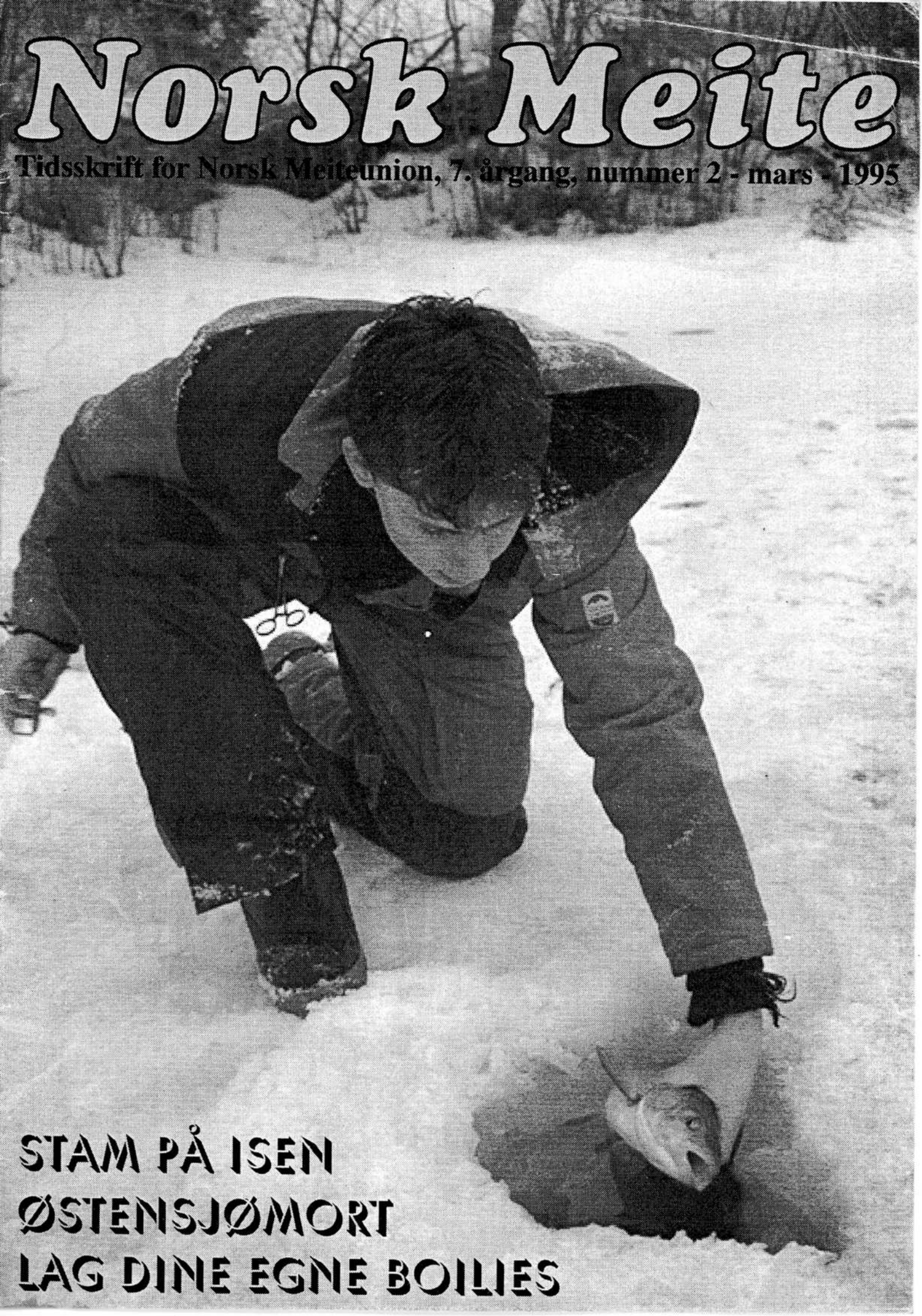

STAM PÅ ISEN

ØSTENSJØMORT

LAG DINE EGNE BOILIES

REDAKSJONENS SPALTE

Foreløpig ligger vi i rute med utgivelsen av Norsk Meite, noe vi selvsagt ønsker å fortsette med ut året.

Noe annet som også er hyggelig er at mengden stoff i dette nummeret er den største i bladets historie. Vi synes dessuten at typografi og bildekvalitet har blitt bedre.

Men: For å kunne fortsette med å gi ut et blad med bra innhold og høy kvalitet er vi avhengige av at vi får tilsendt stoff. Vi synes vi bør kunne forlange at NMU-medlemmene gjør en sterkere innsats på dette området, slik at Norges eneste seriøse meiteblad blir best mulig.

Fra og med neste nummer kommer vi til å legge inn bilder på foto-CD, for å kunne redigere dem på PC. Derfor er det ønskelig at dere sender negativer eller dias. (Men papirbilder kan fortsatt brukes.)

INNHOLD

Forsidebildet:
Landing av stam på Nitelva-isen.
Foto: Jon Christoffersen

Side 3 Lederen har ordet
Side 4 Boilies - superagn eller bløff?
Side 9 Vintermort på Østensjøvannet
Side 12 Meite etter rovfisk på isen
Side 14 Tips til årets første meiteturer
Side 15 Ismeite etter stam
Side 17 Fôr og fôring: Casters, et vidunderagn?
Side 18 Info
Side 19 Fra miljøutvalget
Side 20 Specimenkonkurransen
Side 21 Leserinnlegg
Side 22 Petter forteller
Side 23 Terminlista
Side 24 Match
Side 27 50 på topp (suter)

NESTE NUMMER AV NORSK MEITE KOMMER CA 1. JUNI.

DEADLINE: Stoff til neste nummer må være redaksjonen i hende senest 15. april!!!

STYRET I NORSK MEITEUNION

Leder:	Kyrre Strand	Pb. 31, 3641 Heistadmoen	Tlf: 94 82 04 66	
Nestleder:	Morten Frisch	Bnsttr-stbttr-mfban, 9250 Bardu	Tlf: 22 62 42 86	
Kasserer:	Mette Johannessen	Lund, 1892 Degernes	Tlf: 69 22 77 46	(69 22 22 24)
Konkurranseutvalget:	Petter Skudal	Maridalsveien 237B, 0467 Oslo	Tlf: 22 23 82 46	
Specimenutvalget:	Atle Håkonsen	Nordliskrenten 8, 3250 Larvik	Tlf: 33 11 65 18	
Ungdomsutvalget:	Cato Bekkevold	Olav Nygårdsvei 28, 0688 Oslo	Tlf: 22 26 87 03	
Miljøutvalget:	Johannes Westersø	Heimdalsgate 30, 0561 Oslo	Tlf: 22 19 47 02	

REDAKSJONEN I NORSK MEITE

Redaktør:	Tom Ole Holth	Oppsalstubben 7A, 0685 Oslo	Tlf: 22 26 47 79	(22 16 98 93)
Redaksjonsmedlem:	Jon Christoffersen	Ravnkollbakken 2, 0971 Oslo	Tlf: 22 25 17 70	(22 93 45 65)
Sekretær:	Helèn Bruun	Oppsalstubben 7A, 0685 Oslo	Tlf: 22 26 47 79	(22 83 83 70)

Faste medarbeidere:

Jens Benneche	(Match)		
Roger Skinnes	(Specimenlistene)	Postgiro, Norsk Meite:	0825 04 73738
Viggo Madsen	(Bil-bud)		

MEDLEMSKAP I NORSK MEITEUNION FOR 1995

Hovedmedlem med tidsskrift	Senior:	200,-	Postgiro, NMU:	0823 09 39641
	Junior:	75,-	Bankgiro, NMU:	1628 31 37086
Medlem uten tidsskrift:		100,-		

Lederen har ordet

Det er alltid slik at når man begynner på en ny sesong har man alle muligheter foran seg. Fjorårets bomturer og elendige konkurranseresultater er glemt, og alt ligger klart for storfisk og troféer til sommeren.
Slik er det også for NMU som organisasjon. Årsmøtet ga oss muligheten til å oppklare fjoråret og legge ting på plass slik at vi skal fungere bedre i år.

På årsmøtet snakket jeg med flere "sentrale" personer rundt i meitemiljøet og prøvde å finne årsakene til hvorfor enkelte ting ikke har fungert i 1994. En av de tingene jeg kom fram til var at vi er alt for dårlige til å snakke sammen i NMU. Et eksempel på dette kan vi lese om i et leserinnlegg fra Phillip Roberts i dette bladet. Her har konkurranseutvalget kommet med nye regler uten at disse er diskutert skikkelig i konkurransemiljøet. Spesielt i en så liten organisasjon som NMU er det viktig at vi snakker sammen og dermed unngår å skape grobunn for "murring".

Fjoråret er fullt av saker som kunne vært håndtert på en mye bedre måte hvis vi hadde kommunisert bedre. Jeg presiserer at dette gjelder ikke bare de som sitter i de styrende organer, dette gjelder i høy grad også medlemmene rundt om i landet. Det er for sent å komme på årsmøtet med tips til miljøutvalget, det er for sent åkomme på årsmøtet og melde fra om feil i specimenlistene og det er for sent å komme på årsmøtet og etterlyse resultatene fra norgesmesterskapet som var for seks måneder siden!

Årets årsmøte var preget av opptimisme og en vilje til å legge fjoråret bak oss. Jeg har derfor stor tro på at vi i år vil nå de målene vi har satt oss. 1995 vil bli et år preget av å få rekkruteringsarbeidet i gang. Alle ressurser vil bli satt inn til dette formål, en satsing som fordrer innsats fra alle i NMU.

Til slutt vil jeg få takke alle som møtte frem på årsmøtet og håpe at vi møtes ved bredden til sommeren!

Kyrre Strand

REKORDSTORT OPPMØTE PÅ ÅRETS ÅRSMØTE

Av Kyrre Strand

Årets årsmøte ble en suksess på flere måter. Stort besøk både på messa og selve årsmøtet.

Dagen startet i totiden da messeutstillerne var klare med sine produkter. Allerede etter en halvtime ble det klart at årets årsmøte ville gå inn i historien som et av de mest "intime". Ved en feil fra hotellets side fikk vi tildelt feil lokale. Vi skulle hatt det "vanlige", som er omtrent dobbelt så stort som det vi fikk. Trøsten må være at vi fikk redusert prisen, som forøvrig ikke er av den lave sorten!

Hele fire utstillere stilte opp på årets messe med mye utstyr på sine stands. Det er helt klart at tilgangen på meiteutstyr i Norge er helt forskjellig fra noen år tilbake da meiterne fikk nøye seg med et hjørne nede hos Schous sport.

Etter messa ble årsmøtet eklært åpnet og den vanlige valsen med valg av både det ene og det andre, samt leie utgreiinger om fjoråret fulgte etter. Høydepunktet må vel sies å være undertegnedes "diskré" lapp i A4-format som ble overlevert Cato Bekkevold under hans presentasjon av det nye ungdomsutvalget, med teksten: "BLI FERDIG!".

Cato ble forøvrig valgt til leder i dette nye utvalget som vil få mye av ansvaret for rekruttringsarbeidet i NMU i årene som kommer. Flere ressurspersoner stilte også villig opp i nevnte utvalg, og det er ingen hemmelighet at undertegnede forventer mye bra arbeid av dette utvalget.

Uteblivelsen av den tradisjonelle gullbustdebatten satte nok sitt preg på årets årsmøte. Debatten kom først under eventuelt, der endel viktige saker ble oppklart eller forklart, og ikke minst lovet håndtert på en bedre måte i år.Inntrykket man sitter igjen med er positivt. Det er sunt at ting blir diskutert og en forutsetning for videre arbeid.

Etter årsmøtet fulgte de tradisjonelle premieutdelingene og loddtrekningene. Viggo Madsen ble årets heldigste da han stakk av med Riverside Products' storpremie på to tusen kroner. SFK X-CPERT ble nok en gang vinner av specimenkonkurransen, og får dermed pokalen til odel og eie.

Etter premieutdelingen var det middag med påfølgende fest. Nok en gang en suksess, men det er plass til flere i restauranten på Triaden!

Velkommen igjen neste år!

Boilies – superagn eller bløff ?

Et resymé fra boiliens korte historie.

Av Rune Johansen

Snaue 30 år er gått siden den første boilie så dagens lys. Engelske karpemeitere som fisket med pasta som agn erfarte at småfisk stadig gnagde pastakulene i stykker. Dessuten gikk disse agnene fort i oppløsning, og det var umulig å kaste et slikt agn langt uten at det ble flerret av i kastet. Alle disse ulempene ble eliminert når pastakulene ble kokt. Kokingen gjorde deigkulene gummiaktige, akkurat som små "sprettballer". Disse kulene satt godt på kroken, småfisken klarte ikke å få has på dem. Det ble også mye lettere å fôre presist, og man visste at disse kulene ble liggende urørt mye lenger enn pasta, noe som øket sjansen for at karpene skulle finne dem.

Men de nye agnene skapte også problemer: Det ble vanskeligere å kroke fisken, og kokingen gjorde at mange luktestoffer i deigen forsvant. En boilie luktet ikke like godt som en deigkule. Dette skapte nye utfordringer for sportsfiskerne. Krokingsproblemene ble løst i form av et vell av nye måter å feste agnet til kroken på, og mange forskjellige opp-taklingsmetoder (rigger). Den mest fundamentale i så henseende er "hair-riggen". En boilie festes ikke direkte på kroken. Istedet festes boilien til en kort senestump (et hår, derav navnet "hair-rig"), som så festes i krokbøyen. I tillegg til at dette gjorde at fisken lettere ble kroket, førte det også til at karpene ble mindre skye, og at agnet satt bedre fast til kroken! Problemet med at pastaen ble tammere på smak etter koking ble løst ved at agnene ble tilført smaksstoffer, enten i form av at man brukte ingredienser som luktet sterkt, for eksempel fiskemel, eller i form av flytende smaksstoffer som for eksempel karamellessens.

Det nye agnet gjorde furore blant engelske karpemeitere rundt 1970. Særlig effektivt ble agnet da enkelte begynte å bruke ingredienser med meget høyt nærings-innhold, som ulike typer melkeproteiner. Pionéren på dette området var engelskmannen Fred Wilton. Til å begynne med var bruken av disse nye ingrediensene omgitt med mye hemmelighetskremmeri. De som tilhørte det gode selskap, og kjente til bruken av melkeproteiner fikk eventyrlige fangster sammenliknet med de andre. Det var derfor ikke helt uten grunn at en eksplosjonsartet økning i populariteten til dette agnet fant sted (når "hemmeligheten" med bruk av melkeproteiner etter hvert lekket ut til folket). Merk at en boilie ikke nødvendigvis har høyt næringsinnhold. Dette avhenger helt av hvilke ingredienser som brukes. På den annen side er ikke et agn med høyt næringsinnhold nødvendigvis en boilie. Det blir en boilie først når det blir kokt. Det går med andre ord an å lage både pasta og flytende "brød" med svært høyt næringsinnhold.

Boilies er at agn som i utgangspunktet er utviklet for karpe, men tilfeldige fangster av andre arter gjorde at enkelte etter hvert begynte å bruke dette agnet mer målrettet når de fisket etter arter som suter, brasme, stam, ål og mort. Størrelsen på deigkulene og ingrediensene ble tilpasset den arten de fisket etter. Til ål, for eksempel, var det naturlig å bruke boilies basert på fiskemel. Likevel var bruk av boilies til andre arter enn karpe å betrakte som unntak snarere enn regel. Dette kom naturligvis av at dette agnet ikke virket så mye bedre enn de klassiske agnene (mark, mais etc) til disse artene.

"6.8-kilos speilkarpe tatt på boilie i et dansk vann. Denne fisken var en av tre speilkarper over 5 kilo jeg fikk i løpet av en time, alle på boilies smakssatt med einerbærolje! Selv om dette vannet har blitt utsatt for ganske hardt fiskepress de siste årene er det fortsatt mulig å ta karpene på klassiske metoder og agn, fordi alle som fisker der kun bruker boilies. Vi har fått flere fine karper på duppmeite med mais ved siden av de vi har fått på boilies."

Karpemeiterne derimot tok i bruk det nye agnet i stor stil, og når sant skal sies opplevde karpefiskerne på sytti- og åttitallet en enorm økning i effektiviteten. Karpene elsket disse deigkulene, og forutsatt at man brukte de nye riggene opplevde man at karpene lettere lot seg lure, og at de lettere ble kroket. I mange vann ble det fisket så hardt med boilies at karpene etterhvert levde nesten helt og holdent av dette agnet. Som en følge av dette økte gjennomsnittsvekten på individene i mange vann. Paradoksalt nok, når man tenker på at fiskepresset samtidig økte voldsomt, noe som førte til at mange individer var på land flere ganger i løpet av en sesong. For fiskeren var boilies et praktisk agn å bruke. Det var tørt og renslig, det var lett å fôre med. De nye riggene gjorde at det var lettere å fiske effektivt langt fra bredden, noe som stadig ble mer nødvendig fordi karpene ble stadig skyere på grunn av hardt fiskepress. I

mange vann ble det etterhvert nødvendig å fiske med boilies for i det hele tatt å få fisk! Boilies var også en snarvei til suksess, en metode som passet ypperlig for de late (kanskje dette er grunnen til at jeg selv har brukt denne metoden så mye?!). I utgangspunktet er karpe en krevende sportsfiskeart, og tidligere var det bare de mest rutinerte og tålmodige som klarte den utfordringen det var å fiske etter denne arten. Bruk av boilies innebar at selv nybegynnere, som knapt visste hvordan en karpe så ut, kunne fiske etter denne arten med nesten like stor fremgang som de rutinerte! Grunnlaget for suksessen ble lagt på kjøkkenbenken, og ikke på bredden. Dersom man hadde forberedt seg godt nok, det vil si, hadde bra nok utstyr, riktige rigger, og gode agn, kunne man, ihvertfall i prinsippet, sette seg ned på bredden, fôre opp, slenge sine agnede takler ut, og legge seg ned på sin campingseng, og la utstyret fiske av seg selv. Om man sov gjorde det ingenting. De elektroniske nappvarslerne vekket selv den mest inngrodde syvsover (Tja, her fins det kanskje unntak .....?). Utviklingen av takler gikk så langt at det ble utviklet såkalte "bolt-rigger" eller selvkrokingstakler. Denne kombinasjonen av ståkrokfiske og campingliv var i mange situasjoner nødvendig for å oppnå suksess. Dessuten er dette fisket i mange tilfeller trivelig og sosialt. Det som ikke var fullt så bra var at boilies også ble tatt i bruk på steder hvor det ville vært mye bedre å bruke mer klassiske metoder.

I hvilke situasjoner bør man bruke boilies ?

Karpe er en art som også norske meitere viser økende interesse for. For en voksende skare av nye karpemeitere kan det kanskje være interessant med noen gode råd om hvor og når man bør bruke boilies, og i hvilke situasjoner mer klassiske agn og metoder er å anbefale. På denne måten kan dere kanskje unngå å gjøre mange av de tabbene som jeg og mine venner har gjort de siste syv-åtte årene! Vi skal også komme inn på boilies som agn etter andre arter (suter og ål).

I grove trekk kan man si at boilies er et agn som kommer best til sin rett i nokså hardt fiskede vann, i store vann (med tynne bestander), og etter relativt store karper. Man skal heller ikke glemme hovedgrunnen til at boilien ble utviklet, nemlig holde småfisken unna. I Norge er praktisk talt alle vann med karpe små. Det fins et par vann som er større enn ca.0.3 kvadratkilometer, og i disse er det tette bestander med små karpefisk som mort, sørv, brasme og flire. Samtidig er bestanden av karpe svært tynn. Å fiske med klassiske agn som mais, brød og mark på slike steder er omtrent om å tro på julenissen. Skal man ha noen framgang på slike steder er det viktig å bruke et agn småfisken holder seg unna. Husk at det kan gå svært lang tid mellom hver gang en karpe besøker fôringsplassen i et slikt vann. Skulle jeg satse på karpe i et slikt vann ville jeg uten tvil brukt boilies. Særlig når karpene etter hvert vokser seg store (5kg+). I store vann ville jeg også, hvis mulig, holdt en fôringskampanje. Karpene må få sjansen til å smake på godsakene, og å finne ut at dette virkelig er et godt alternativ til deres naturlige føde. De samme argumentene som gitt her kan også overføres til store og tildels hardt fiskede vann i utlandet. For den som har tenkt å prøve seg som karpemeiter i andre land, er boilies det beste agnet, ihvertfall dersom du skal fiske i vann hvor det allerede bedrives karpemeite.

I mindre og jomfruelige vann derimot, er det oftest bedre å bruke mer klassiske metoder. Dette er også tilfelle i middels hardt fiskede vann, hvor det er svært mye naturlig føde. I slike vann har boilies en tendens til å være mindre effektivt enn i vann med mer begrenset tilgang på føde for karpene. Vi har et godt eksempel på dette fra vårt eget land, nemlig Ulsrudvann rett utenfor Oslo. I dette vannet ble det satt ut karper for fem år siden, og enkelte individer er nå blitt over 5 kilo tunge. Mange har forsøkt seg med "ventetaktikk" og boilies i Ulsrudvann, men med svært begrenset utbytte. Det ser ut til at karpene har en overflod av naturlig føde å ta av, og at de ennå ikke har fått opp øynene for boilies som mat. På varme sommerkvelder kan man se små grupper av fisk som roter rundt inne i gjørma på jakt etter mat. Og i slike situasjoner har det blitt fanget noen få karper på helt klassiske metoder (duppmeite) og agn (mais). Når karpene i Ulsrudvann etterhvert vokser seg virkelig store, og når (hvis) de klarer å beite ned næringsgrunnlaget vil boilies bli et mer aktuelt agn, men inntil videre er dette både unødvendig og ganske sikkert mindre effektivt enn klassiske metoder.

For et par år siden gikk det rykter om at det ble forsøkt en fôringskampanje med boilies etter suter (og karpe) i Gjersrudtjernet utenfor Oslo. For dem som ikke er klar over det er dette et svært lite vann, ca. 200 meter langt og 50 meter bredt. Ryktene forteller at det ble lesset ut ca. 3000 boilies på kort tid. Dette var en helt feilslått taktikk, for å si det mildt!! Med så få (store) sutere og karper som det fins i dette vannet var det rett og slett en grense for hvor stor andel av agnene fiskene ville klare å spise opp før boiliene begynte å råtne! Dette kan få fiskene til å sky fôringsområdet i lang tid fremover. En annen ting er at sannsynligheten for at fiskene skulle plukke ut fiskernes agn blant alle de andre ble forsvinnende liten. Nå kan man naturligvis forsøke å presentere agnet på en mer attraktiv måte enn boiliene man fôrer med, for eksempel ved å bruke en flytende boilie (pop-up), men virkningen av slike tiltak blir ofte overvurdert. Problemene med hard fôring kan man naturligvis også få i større vann, men der er man gjerne *nødt* til å fôre hardt for å få fisk. Generelt er det alltid bedre å finne plasser som karpene ofte patruljerer (noe som gjerne er svært vanskelig i store vann), og så fôre moderat på disse plassene. I mange tilfeller, særlig i nokså jomfruelige vann, kan det være en lur taktikk å kombinere tradisjonelt fôr og boilies. Da kan man fôre ganske hardt med vanlig fôr, og legge bare noen få boilies oppå, som pynt på en bløtkake! Hvis jeg skulle fiske karpe og suter med boilies i et lite vann som Gjersrudtjernet, ville jeg aldri brukt mer enn 10-30 boilies pr. stang pr. natt. En stringer med 5-8 boilies vil være tilstrekkelig i mange tilfeller.

Selv om jeg har antydet at man bør unngå å bruke boilies i små vann, er det ikke nødvendigvis agnet i seg selv det er noe galt med, men presentasjonsformen. Bunnmeite med elektroniske nappvarslere ("ventefiske") er ofte lite egnet på slike steder. Fiskene går ofte nær bredden, og på grunt vann. På slike steder er de gjerne ekstra skye. Det er meningsløst å slenge et 50-grams søkke "i hodet" på slik fisk. Da er det bedre å snike seg innpå fisken, og kaste fra kort hold. Kasteforholdene er gjerne dårlige, med overhengende trær etc. Bruk derfor en ganske kort stang. Dersom det er mye vegetasjon i vannet må du bruke en stivere stang (ikke matchstang) og gå opp i senetykkelse. Man kan gjerne prøve å bruke boilies som agn på slike steder. Istedenfor å bunnmeite med tunge søkker bør man frilinemeite på overflaten eller bunnen. Boilies holder småfisken unna, og er i noen situasjoner bedre enn klassiske agn, også i små vann. Som vi nå har sett er boilies trolig det beste agnet til karpe i dag, gitt at man i hver enkelt situasjon presenterer agnet på en riktig måte (ventefiske i store, vanskelige vann og frilinemeite i små jomfruelige

Gir miksen en karakteristisk lukt. Gir dessuten en dårligere konsistens. Husk også på at karpene ikke har godt av for mye peanøtter i kostholdet. Dersom jeg skal fiske i et vann over lengre perioder vil jeg aldri bruke denne ingrediensen, selv om den har gode lokkende egenskaper.

12) *Brødrasp (grunnfôr)* og andre "vanlige" fôrtilsatser kan til nød brukes i boilies, men gir et dårlig resultat. Jeg anbefaler det ikke!

13) *Eggepulver* kan erstatte eggene i boilieblandingen. Da blander man tørrstoffene ut i vann i stedet. Jeg har aldri forsøkt dette, og ser heller ikke det store poenget!

14) *Konserveringsmiddel* kan det være lurt å tilsette boiliemiksen. Boilies har nemlig en tendens til å mugne svært raskt. Jeg har forsøkt vanlig konserveringsmiddel til syltetøy, men disse inneholder ofte gelatin. Det er mulig å få tak i konserveringsmiddel spesielt beregnet på boilieproduksjon, og mine erfaringer med disse er foreløpig positive.

15) *Boilie hardener* er en bra ingrediens dersom du vil sikre deg at agnet blir sittende fast på kroken i lang tid uten å gå i oppløsning. Gir knallharde boilies.

16) *"Oil Emulsifier"* er en smart ingrediens å bruke dersom du fisker med boilies som inneholder mye oljer (fuglefrø/fiskemel). Gjør at oljene i boilien lettere løser seg opp i vann, og at de dermed kan spre seg utover og lokke karpene til agnet!

17) *Fargen* på boilien pleier ikke å ha avgjørende betydning for resultatet. I vann hvor boilies med en bestemt farge er mye brukt kan det over tid lønne seg å variere. Et poeng jeg også synes det er verdt å nevne er at "gakkisene" lettere finner boilies i klare farger (rød, oransje, gul etc). I grunne vann med mye ender er det derfor bedre å bruke brune boilies.

18) *Søtningsstoffer* fins både i tørr og flytende utgave. I jomfruelige vann er det en vanlig erfaring at karpene er glade i søte boilies. Da er det et poeng å bruke denne tilsatsen, særlig i kombinasjon med frukt/bærsmak. I mer etablerte vann bør søtningsstoffer brukes mer forsiktig.

19) *Lukt- og smaksstoffer* er den siste gruppen ingredienser. Det fins hundrevis av disse, så vi kan ikke nevne alle her, kun generelle retningslinjer ved bruk. Vanligvis leveres smaksstoffene i flytende form på små flasker. De søte smaksstoffene (frukt /bær/karamell) er av naturlige grunner de mest populære blant fiskerne. Det er naturligvis mer behagelig å lage boilies i en eim av jordbær enn av fisk, men på den annen side er ofte fiskesmakboiliene best. Et annet poeng er selvsagt at "eieren" av kjøkkenet (kona/mora) sikkert setter mest pris på at man lager søte boilies! Men som tidligere nevnt er søte boilies bra, spesielt i lite fiskede vann. De siste årene har en rekke mindre velluktende smaksstoffer blitt mer populære. Den økte bruken av fuglefrø har gjort at diverse smaksstoffer med kryddersmak har blitt tatt i bruk, og fiskemelsbaserte boilies gjør det naturlig å bruke smaksstoffer med fiskesmak. Noen bruker fruktsmak også i miks basert på fiskemel, og hevder at dette fungerer bra, hvor ulogisk det enn kan høres. Noe av det mest fjollete jeg leser om er forsøk på å lage en rankingliste over hvilke smaksstoffer som er best i et gitt vann. En slik liste gir i beste fall en oversikt over hvilke smaksstoffer som er mest populære blant fiskerne. Når jeg skal fiske et nytt vann, forsøker jeg å bruke et smaksstoff ingen andre bruker. Husk det som ble nevnt tidligere om boiliens lokkende egenskaper, og i så henseende kan det lønne seg å skille seg ut, forutsatt at du serverer fisken noe den liker!

Som nevnt fins det hundrevis av forskjellige smaksstoffer, og de fleste fungerer bra. Dersom du velger en av de anerkjente skulle sjansene for suksess være gode. Av de med fruktsmak kan jeg anbefale *jordbær, bringebær, kirsebær, banan, og tutti frutti.* Andre gode søte og halvsøte er *karamell, honning, fløte, vanilje, og sjokolade. Anerkjente smaksstoffer basert på krydder etc: Kardemomme, kanel, maple sirup, scopex og peanøtt.* Tilslutt har vi stinkbombene: *Røkt laks, rekecocktail, kreps, hummer, og makrell.*

Av og til kan det lønne seg å blande sammen ulike smaksstoffer, og skape sine egne kombinasjoner. Tidligere NMU-leder Ingar Heum fikk sin første kvalitetskarpe på boilies hvor han hadde brukt en blanding av vanlig mandel- og vaniljeessens. Disse "marsipan"-kulene viste seg å fungere bra. De to siste årene har den store "vinneren" på det danske markedet vært "flødebanan". Med sine utrolig deilige lukt av bananspiitt har denne smaken totalt fanget danske karpefiskere. Om den også er den som best fanger karper, se det er en helt annen sak.....

"Ingredienser til boilielaging: Egg, boiliemiks, matolje og smaksstoff. Eggene, oljen og smaksstoffer blandes først. Derettes blandes tørrstoff i til vi får en fin deig. "

"Et assortert utvalg av forskjellige smaksstoffer (flavours) til boilies. Fra venstre: Scopex, kirsebær, maple, jordbær, laks og kiwi."

Slik lager du boilies

Som tidligere nevnt er det å lage boilies en av de mest slitsomme, tidkrevende og kjedelige oppgaver en fisker kan gi seg i kast med. Det er derfor viktig å finne ut hvordan man kan spare tid og ressurser. Her skal vi gå igjennom prosedyren for å lage en 6-eggs-blanding og prøve å gi noen gode tips

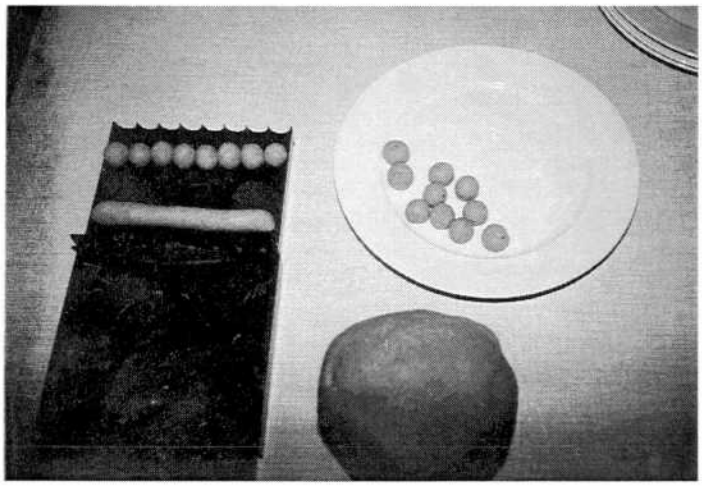

"Den ferdige deigen rulles til pølser. Av pølsene rulles små deigkuler ved hjelp av en boilierulle."

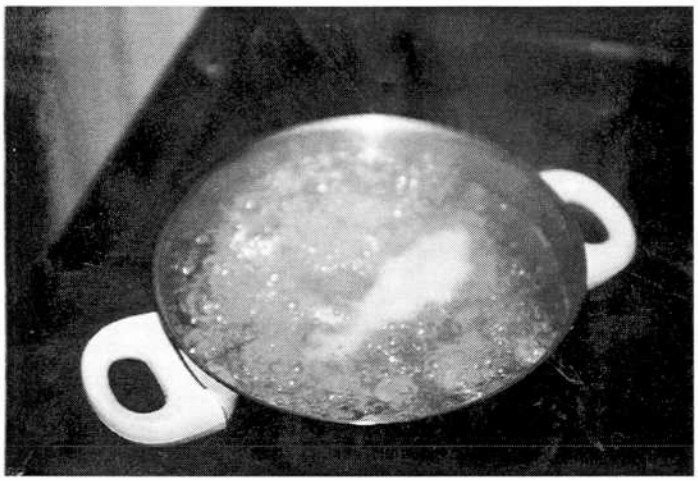

"Deigkulene kokes 1-3 minutter, til de er blitt passe seige (etter behov)."

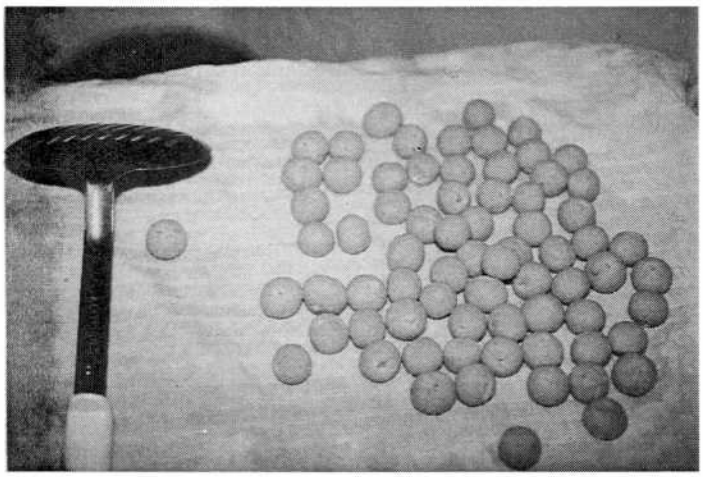

"De ferdige boiliene tørkes på et klede."

underveis.
Først blander vi tørrstoffene sammen. Som vi har vært inne på avhenger hvilke ingredienser vi skal bruke av hvor og hvordan vi skal fiske. Her er et par forslag til mulige blandingsforhold. Dette må bare sees på som forslag. Det blir opptil hver enkelt å eksperimentere seg frem til en blanding som fungerer optimalt der han eller hun fisker.

Billig blanding: 50% oppmalt tørrfôr, 30% semulegryn, 20% potetmel.

Middels kostbar blanding: 30% ferdigmiks, 30% semulegryn, 30% tørket oppmalt tørrfôr (eventuelt fiskemel), 10% potetmel.

Dyr blanding: 60% ferdigmiks, 30% fiskemel, 10% semulegryn.

Bland tørrstoffene sammen i en pose, og rist godt (sjekk at posen er tett!!).Til seks (store) egg går det som regel en drøy halvkilo med tørrstoff. Når dette er gjort pisker du seks egg i en stor bolle. Ha oppi ca. 10 ml matolje. Dette vil gi boiliene finere konsistens, og de blir lettere å rulle ut. Dessuten fungerer fettet som konserveringsmiddel. Bland eventuelle konserveringsmidler, boilie hardener, søtningsstoff, farge og smaksstoff med eggene og rør godt. Bruk ca. 5 ml smaksstoff (gjerne litt høyere dosering i jomfruelige vann). Når alle disse ingrediensene er blandet sammen sper vi på med tørrstoff til vi får en fin deig. Det er utrolig tidsbesparende å bruke en kjøkkenmaskin (eller "fudprofessor" som potetwoman i "The Julekalender" ønsket seg til jul) til denne jobben. Deigen skal så rulles til pølser i ønsket tykkelse. Det fins sprøytepistoler å få tak i til å gjøre denne jobben. Pølsene puttes så i en såkalt boilierulle (2-3 om gangen) som produserer de ferdige boiliene. Å dele opp deigen, og rulle ut kulene for hånd er vanvittig tidkrevende, og å kjøpe en boilierulle må betraktes som et must for en som skal lage boilies. Hvis du ikke har en boilierulle, og du ikke skal fiske langt fra bredden, kan du kjevle ut deigen, og så skjære den opp i terninger med en kniv. Dette går naturligvis veldig raskt. Kubiske boilies fisker ikke noe dårligere enn kuleformede, men de er naturligvis mye vanskeligere å fôre på langt hold med!

Apropos kubiske boilies, dersom du blander litt bakepulver oppi eggene, og bruker omtrent halvparten av vanlig dose med tørrstoff får du en tyntflytende røre som kan helles i en bakeform, og stekes til en fin kake. Denne kan deles opp i terninger. Disse flyter svært godt, og er et meget godt alternativ til brød som flytende agn. Tilbake til rullingen. Når denne er ferdig skal agnene kokes. Det vanlige er å la boiliene koke i ett til to minutter, vanligvis til de flyter opp. Dersom man bruker en "tung" miks vil ikke agnene flyte opp uansett hvor lenge man koker dem. Klokka er derfor sikrere å bruke som angivelse av hvor lenge agnene bør kokes. Dersom du ønsker steinharde agn kan du koke boiliene i mer enn tre minutter. Boiliene bør tørkes så fort som mulig. Legg dem på et tørt klede. Noen ganger er det en fordel med litt myke boilies. Da må de kokes forsiktig, og de bør ikke lufttørkes for lenge etterpå. Gjør du det får du harde agn, som til gjengjeld ikke mugner så raskt. Bruker du konserveringsmiddel bør du ikke bekymre deg om dette. Ferdige boilies oppbevares best i fryser, og kan da holde seg i flere måneder. Dersom du ønsker deg flytende boilies kan du steke de ferdige boiliene i steke- eller mikrobølgeovn. Stekeovn er best, da boiliene har en tendens til å sprekke i mikrobølgeovnen. Husk på å stikke en tann- pirker igjennom hver boilie før du steker dem. Delvis fordi ferdigstekte boilies er vanskelige å lage hull i, og delvis fordi boilien vil trekke vann som en svamp, og derfor raskt gå i oppløsning dersom du ikke gjør dette!

Andre arter

Som vi har vært inne på kan boilies også være et godt agn til

andre arter enn karpe, for eksempel suter, brasme, ål, stam og (stor) mort. I Norge er det bortsett fra karpe, bare til suter, og kanskje brasme og ål jeg i det hele tatt vil vurdere å bruke boilies. Husk på å tilpasse størrelsen på agnene til den arten du fisker etter. Til karpe er normal størrelse på boiliene 14 til 18 mm. Til suter og brasme er 10 til 14 mm en mer passende størrelse, mens til ål kan man bruke noe større boilies (rundt 15 mm). Det eneste argumentet for å bruke boilies etter disse artene i Norge er problemet med småfisk. I et par vann, for eksempel Flesjø-vannet, har man opplevd at boilies av og til er mer effektivt enn tradisjonelle agn til suter, men dette må være for unntak å regne. Husk på at Flesjøvannet er et av de få vann i Norge som har opplevd virkelig hardt fiskepress på ganske få individer. I Longumvannet ved Arendal er det en ganske tynn bestand med stor suter, og en tett bestand med små sørv. Fisker man med tradisjonelle agn som mais og mark i Longum blir man gjerne plaget av sørv hele tiden. Dette er eksempel på et vann hvor boilies virkelig kan ha noe for seg.

I alle de store innsjøene i Østfold/Akershus/Hedmark som huser stor brasme er det samtidig en svært tett bestand med småmort. Fisket etter disse store "dasslokkene" er egentlig lite utviklet. For den som fortsatt har pionérånden intakt, kan det være et meget interessant prosjekt å forsøke kampanjer med boilies i disse store innsjøene. Også til ål kan boilies være verdt å prøve. I normale tilfeller er nok agn som fiskefilet bedre til stor ål, men boilies er mindre "grisete" å bruke (nå vil kanskje noen argumentere med at ålefiske i seg selv er noe ordentilig griseri!). Fisker du med flere stenger kan det alltid være lurt å prøve forskjellige agn, og husk på at "skolissene" alltid er et uromoment når man fisker med doggmark. På steder med mye små-ål, og en tynn bestand av store ål kan derfor boilies være et alternativt agn.

VINTERMORT PÅ ØSTENSJØVANNET

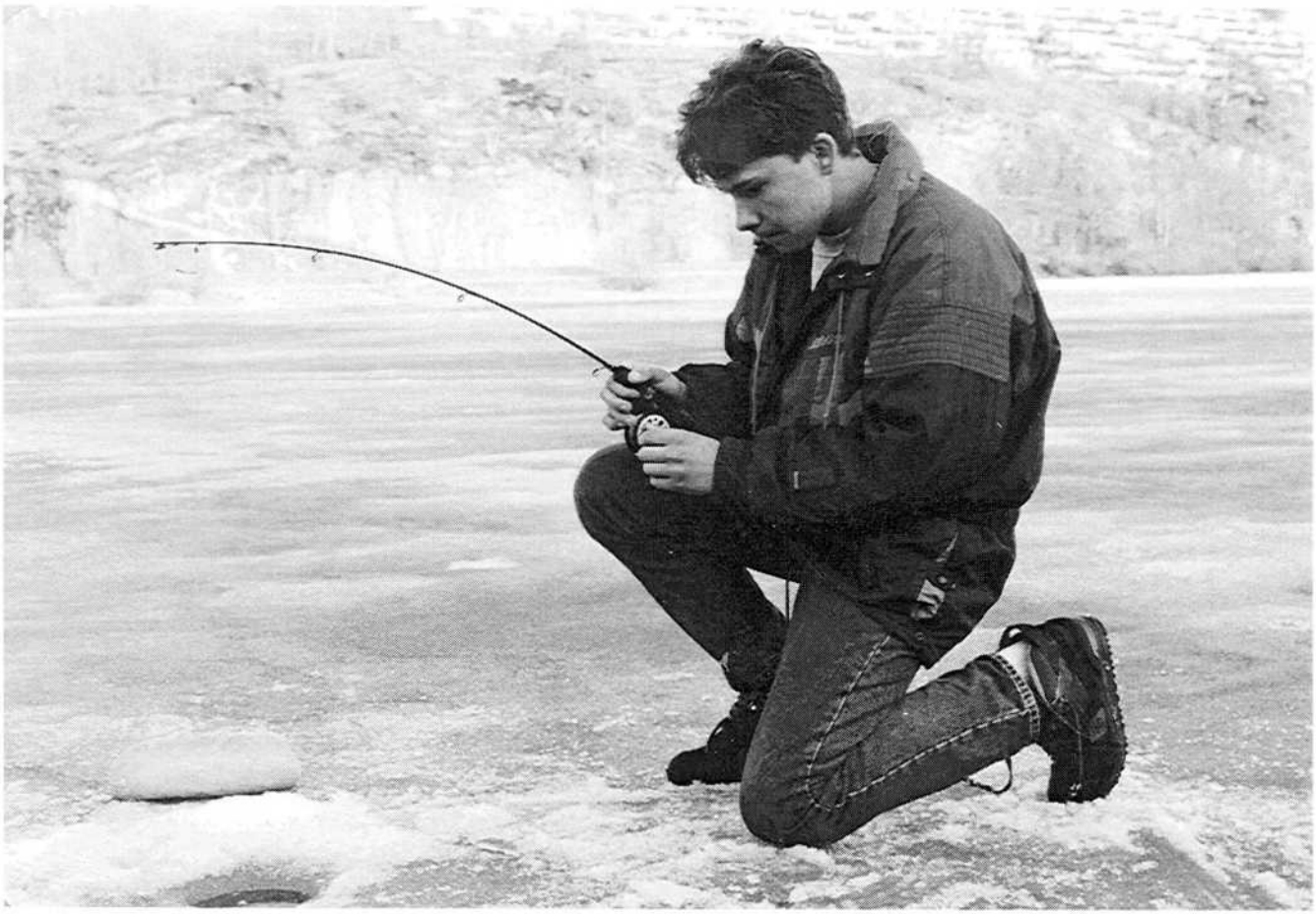

Her kjøres en mort på spesiallaget ismeitestang. (Foto: Jon Christoffersen)

Av Frederik Mortvedt

Isfiske blir vel først og fremst forbundet med fiske etter lake og abbor. De fleste andre fiskene er jo svært lite aktive om vinteren, noe som føles ganske frustrerende for oss meitere. Det har imidlertid vist seg at arter som mort og brasme kan være ganske bitevillige om vinteren. De fleste har vel kommet i kontakt med disse artene under mormyshkafiske. Det har også vist seg at det går an å fiske helt målrettet etter mort om vinteren. De fleste har sikkert ganske små erfaringer med dette, siden meitefiske på isen ikke er spesielt utbredt i Norge. I denne artikkelen vil jeg forsøke å beskrive hvordan

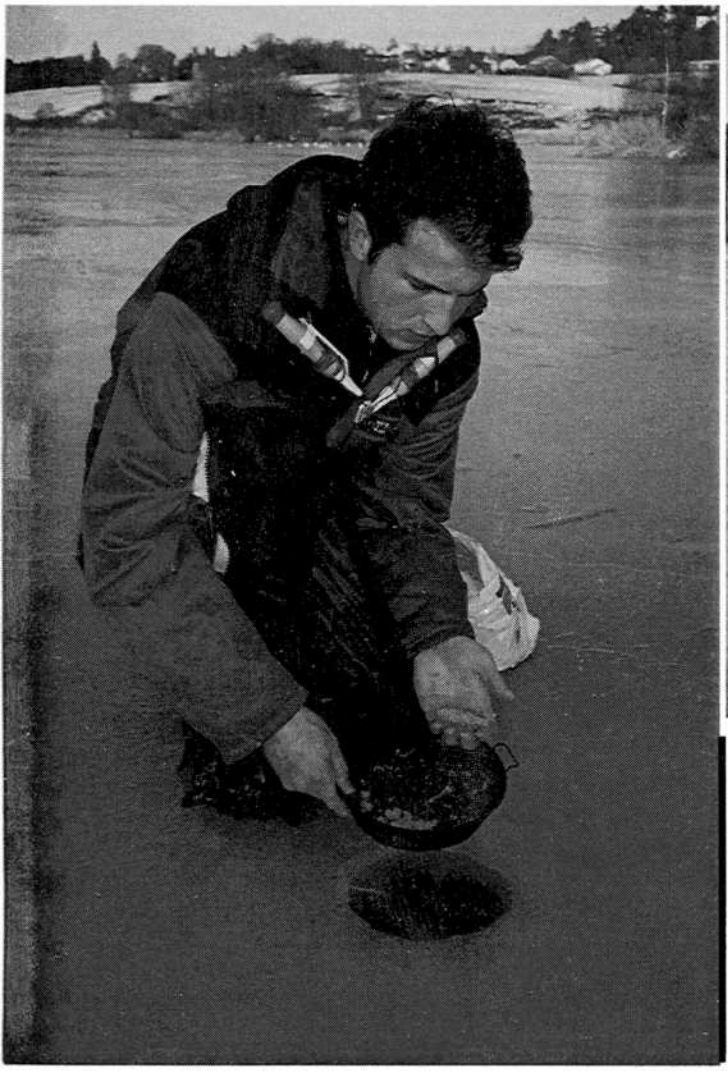

Morten lar seg lett lokke av fôr. (Foto: Tom Ole Holth)

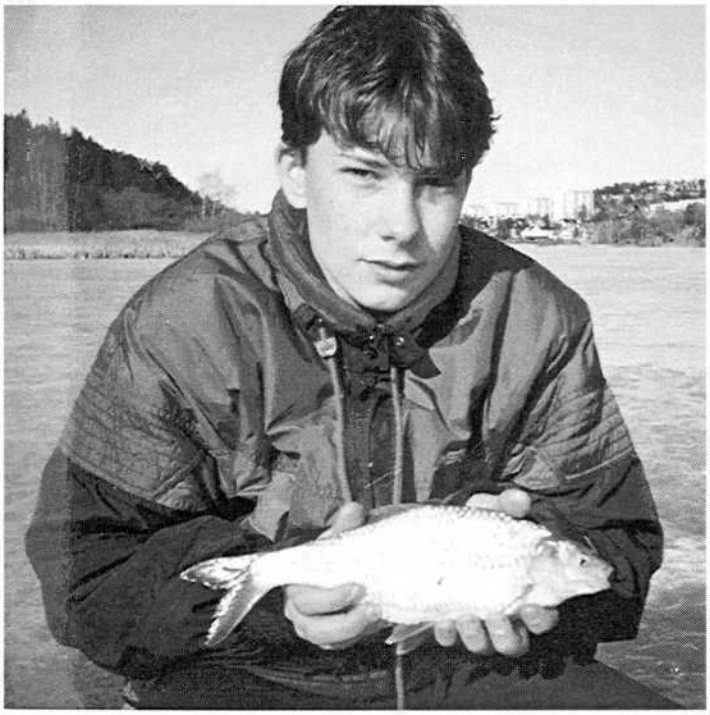

Forfatteren med ismeitet specimenmort. (Foto: Jon Christoffersen)

man går fram under isfiske etter mort på Østensjøvannet, siden nesten alt mitt mortefiske har foregått her.

ØSTENSJØVANNET

Østensjøvannet ligger i Oslo ved Abildsø/Manglerud. Vannet er ganske langt, ca. 1,8 km, og smalt, opptil ca. 300 meter. Dypet er vanligvis 1–2 meter, med største dyp på nesten 3 meter. Foruten mort finnes det abbor, gjedde og karuss i Østensjøvannet. Vannet er kjent for sitt rike fugleliv. Som en konsekvens av dette er det innført fiskeforbud i isfri årstid for å skåne fuglene mest mulig fra mennenskelig forstyrrelse. Dette er synd, fordi sommerfiske etter mort kunne gitt enorme resultater. Dessverre ser det ikke ut til at fiskeforbudet kommer til å bli opphevet med det første. Østensjøvannet er et meget næringsrikt vann. På en plakat i vannets Sør–ende kan man lese at Østensjøvannet faktisk er et av de mest næringsrike (størst konsentrasjon av bunndyr) vannene i verden! Resultatet av dette er en helt unik bestand av mort. Vannet inneholder enorme mengder mort med en gjennomsnittsvekt på rundt 300 gram. Det største eksemplaret jeg har sikre opplysninger om var på 1010 gram, fisket om sommeren. Vel, for ikke å kjede dere med flere opplysninger om Østensjøvannet, går jeg heller over til selve fisket.

UTSTYR

Det har blitt fisket etter mort på Østensjøvannet i en del år, men det var først for et par år siden at man virkelig begynte å satse her. I begynnelsen foregikk fisket med mormyshk, og agnet var stort sett maggot. Det har blitt gjort en del forbedringer på utstyret de siste årene. Jeg vil her beskrive det utstyret jeg bruker, og som jeg er meget godt fornøyd med. Noe av det viktigste er å bytte ut mormyshkaen med en krok. En vanlig meitekrok har mange fordeler i forhold til en mormyshka, det viktigste er at

den kroker bedre, holder mye bedre på fisken, og ikke minst at den sliter langt mindre på sena. Det er også mye lettere å presentere litt større agn på en bedre måte med en meitekrok.

Størrelsen på kroken varierer med agnet, vanligvis 12–14. Den mest brukte kroken for mitt vedkommende er en Kamasan B483 str.12. Det jeg liker spesielt godt med denne kroken er at spissen er utrolig skarp og ser ut til å tåle at kroken risper borti iskanten gang på gang. For å få krok og agn til bunnen, brukes et splitthagl (nr.1 eller BB) som er festet på sena ca. 10 cm over kroken. Når det gjelder senetykkelsen, ligger den vanligvis et sted fra 0,15–0,20 mm. Som nappindikator brukes en vanlig mormyshkatupp. I stedet for en vanlig stikke bruker jeg en liten stang påmontert snelle. En slik stang har en del klare fordeler. Den viktigste er at antallet fisk man mister under fighten synker drastisk. Når man fisker med en vanlig stikke vil man raskt oppdage at morten ofte gjør korte, kraftige utras. Hvis man sitter med sena i hånda er det ikke alltid man klarer å gi etter i tide, og resultatet er ofte at kroken blir revet løs fra fiskemunnen. Hvis man bruker en stang vil den myke tuppen umiddelbart dempe alle napp og rusninger. Det bør også legges til at det er mye morsommere å fighte fisken på dette utstyret. En slik stang kan man lett lage ved å brekke toppen av en lettspinnstang. For å få en enda mykere stang kan man ta ut toppdelen av en gammel toppknyttstang og så surre på ringer selv. Snella jeg bruker er av typen "marksnelle" og kostet meg kr 39,– på Sportguide. Jeg foretrekker en slik snelle bl.a. fordi den faktisk har en mye jevnere brems enn de aller fleste haspelsneller. Den er også mye lettere å sette fra seg på isen.

FISKET

Noe av det som gjør fisket på Østensjøvannet vanskelig er at bunnforholdene er nesten helt like over hele vannet. Det er med andre ord ingen steder som skiller seg ut som mer interessante enn andre. Vi som har fisket her en del har heller ikke funnet noen plass som har pekt seg ut som spesielt bra over lengre tid. Det har blitt tatt stor mort over nesten hele vannet, så det er ikke så lett å gi noe råd om hvor det er størst sjanse for å få kontakt med stor fisk. Det eneste rådet jeg kan gi er at plassen bør være et lite stykke fra land og gjerne 1½ meter eller dypere. Men husk: Ingen regel uten unntak.

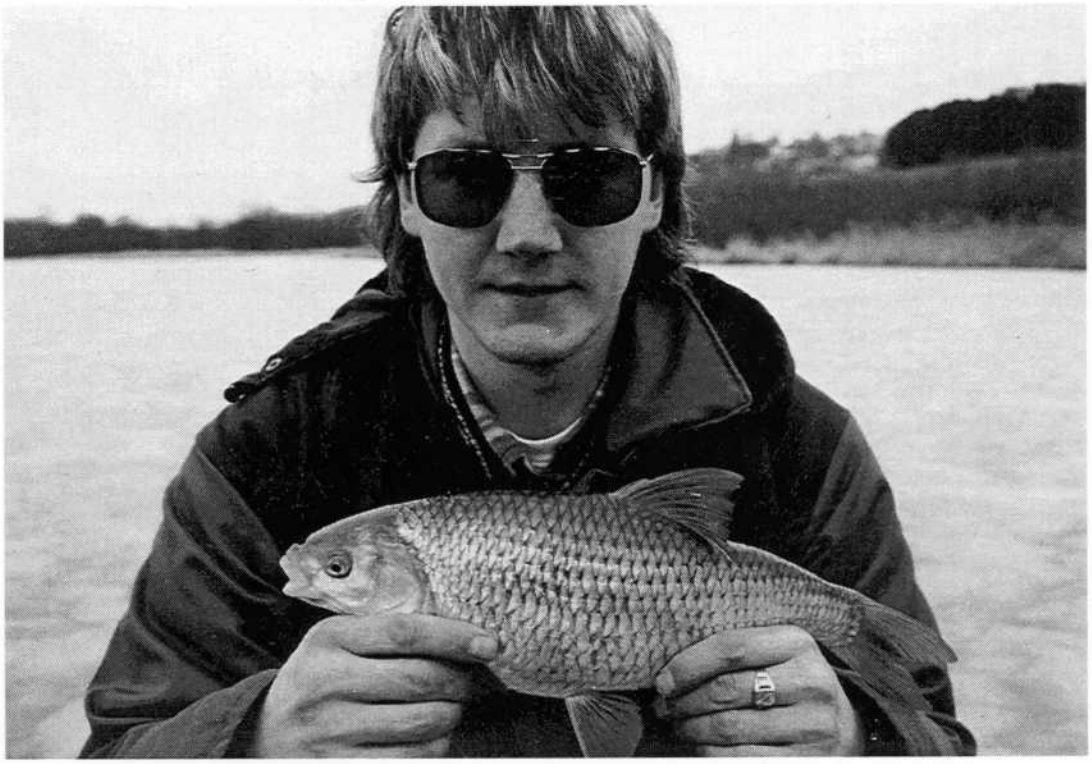

Roger Skinnes med mort på 730 gram tatt på pasta. (Foto: Jon Christoffersen)

Før fisket er det viktig å fôre. Som fôr bruker jeg vanligvis grunnfôr. Hvilke tilsatser som brukes til fôret spiller sannsynligvis liten rolle, det viktigste er at konsistensen er riktig. Jeg liker et fôr som løser seg opp med en gang og danner få klumper. Husk å ikke overdrive fôringen på vinteren, da fiskens appetitt er minimal på denne tiden av året. Som et alternativ til vanlig fôr kan det godt brukes små loftbiter. Dette fungerer omtrent like bra. Hvor lang tid det tar før morten er der kan ikke forutsies, noen ganger er de der med en gang, andre ganger uteblir de fullstendig.

Selve fisket er meget enkelt. Metoden er å slippe ned krok og agn, og så sitte og vente til noe skjer. Agnet presenteres gjerne noen få cm over bunnen. Som agn kan man bruke det meste som funger om sommeren: Mark, maggot, fjærmygglarver, loff og pasta. Mais har jeg ikke prøvd på isen. Det beste agnet er etter min mening loff. Det virker som om morten elsker dette, men samtidig er ikke småfisken spesielt plagsom. Selv om Østensjøvannet inneholder ganske mye stor mort, får man ikke disse gratis. Fisket har i perioder, spesielt midtvinters, vært svært tregt og vanskelig. Det kreves stor tålmodighet for å oppnå resultater. I perioder med tregt fiske kan det gå flere timer mellom nappene, hvis man får noe napp i det hele tatt. Men, når morten er på hugget kan man ha fantastisk morsomt fiske. Morten fighter bra og man kan av og til få ganske mange på en dag. Det meste jeg har fått er ca. femti mort på to timer. Mortefiske er et mye mere avslappende fiske enn f.eks. abborfiske, hvor man bytter hull etter et par minutter. Jeg synes i alle fall det er ganske ålreit å kunne ta seg tid til å spise matpakka og ta en kopp kaffeuten at man går glipp av noe.

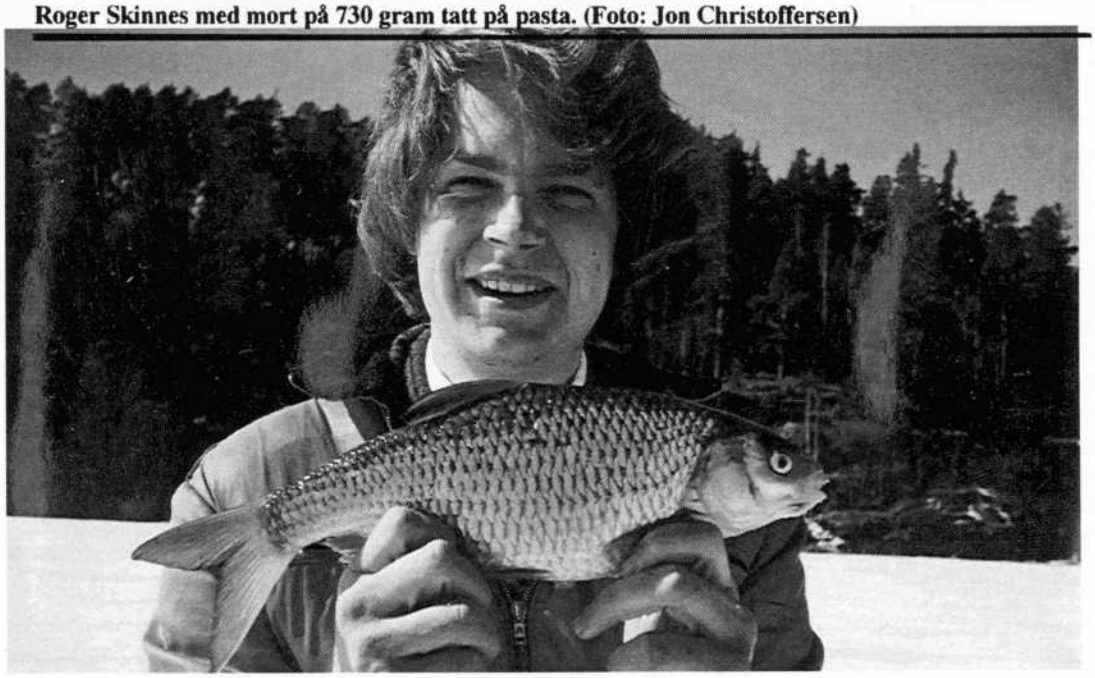

Viggo Madsen med fjorårets største mort. Fisken ble tatt under ismeite med loff som agn og veide 780 gram. (Foto: Cato Bekkevold)

Til slutt vil jeg oppfordre alle til å settte all mort uskadd tilbake, så husk vekt, kamera og krokløsner.

Skitt mortefiske!

Meitefiske etter rovfisk på isen

Av Cato Bekkevold

Meite skal skje om sommeren! Det er forlengst opplest og vedtatt, og massen i NMU protesterer ikke, fordi de er en haug med sutrete latsabber som vil ligge i brollyen og drømme om piker, vin & sang til Optonicens pip vekker (forstyrrer?) dem. Endel har nesten glemt at vi bor i Norge, og at det finnes noe som heter is, og at det går an å meite selv om vannet har blitt hardt, jfr. de siste års mortefangster fra Østensjøvannet.

Men at ikke flere meitegjedder har blitt tatt på isen de siste åra, har overrasket meg. Vi gutta i klubben har opp igjennom åra dratt temmelig mange bra gjedder på isen, men pga stempelet ståsnøre, er det bare et fåtall entusiaster tilbake. Jeg tror vi må over 10 år tilbake for å finne ut hvordan gildet startet. Vår ærede redaktør dro da en gjedde på 9 blank på Østensjøvannet. Metoden var svært enkel: En senespole påspolt ca. 50 meter 0.30 sene, stålfortom, treblekrok (str. etter agnfisken, oftest 4–8) og et søkke (ca. 10 g.) over fortommen. En tur på land resulterte i et knippe sivstrå som fungerte som nappvarslere. Agnfisken, oftest abbor eller mort, fikk treblekroken oppunder ryggfinna, og ble senket ned til den befant seg ca. 30 cm. over bånn. Sena ble lagt i løkke over sivstrået, som på forhånd var stukket ned i snøen ved hullet. Spolen ble lagt på isen ved siden av hullet, og det var det. Når gjedda hogg, nappet den enten løkka av strået, eller strået ble dratt ned i hullet. Spolen på isen gikk rundt og rundt, og allerede her kunne man til en viss grad ane byttets størrelse. Gikk spolen fort rundt, og "run"-et var langt, si 15–20 meter, dunka det bra i tinningen. Oftest var det større fisk på gang da. Smågjedda hadde en tendens til å bare gå et par meter. Enkelte sinker sto bare rolig rett under hullet. Mothugget var sannhetens øyeblikk: Var den skikkelig svær, eller var det bare en liten sneip? Visse dager var helt umulige: Gjedda slapp agnet, rappa agnet, eller i beste fall, ble med opp til hullet der den glapp. Vi prøvde å vente lengre, vente kortere, mindre agnfisk ol, men kom aldri fram til noen konklusjoner på problemet. Men var alle guder på vår side, strammet det til i tilslaget, og storgjedda ruste avsted under isen. Da var det om og gjøre at ikke sena satt seg fast i støvler, bor eller surret seg rundt fingrene. Knuter på sena ble fort fatalt; det fikk Tom Ole merke på Visterflo, der et monster tok agnfisken, og røk sena etter en lang fight. Dessverre fikk gutta aldri sett gjedda pga. grumsete vann, men Tom Ole mente den var mye større enn 9-kilosen fra Østensjøvannet.

Klubbrekorden vår pr. dags dato tok Andre Michelsen på Glomma ved Grønsund for noen år siden. Det var et monster som dessverre var heller slunken. Husker jeg ikke feil var lengden 132 cm og veide 13,4 kg. For å friske litt på hukommelsen til folk: NMU-rekorden er fortsatt Nicos monster fra Steinsfjorden på 15 kilo. Tatt på isen!

Folk som ikke har tilgang til båt, har uten tvil større sjanse til å kroke storgjedda fra isen enn fra land. Et unntak i så måte er de store gjeddene som har blitt tatt på Akersvannet under ålemeite fra land. Nå var vel aldri vår metode den mest sportslige, dessuten har NMU regler for slikt fiske, regler som kanskje har skremt enkelte fra å prøve. I et forsøk på å gjøre et "sportslig framstøt", tok jeg med meg 3 stenger (downriggerstenger, kun nederste del), med Ambassadeursneller på, en gang forrige vinter. Viggo skulle absolutt på Stiksvann, men alle som har vært der, vet hvor håpløst det er. Derfor forlangte jeg å bli satt av ved Grønsund, og hentet på vei hjem. Etter en viss diskusjon gikk han med på det. Vel nede på isen, begynte fisket etter agnfisk. Det gikk tregt, og fisken virket skremt, noe som er et bra tegn. Etter endel fisk, mest mort og flire, boret jeg 3 hull med passe avstand. Som nappvarsler ble det benyttet angeldon med korksmell. Snørene ble satt fra 2 meters dyp, og innover. Det grunneste sto på bare en drøy halvmeter. Jeg så tydelig bånn i alle hullene. Agnfisken ble plassert 10–20 cm over bånn, snøret ble lagt i løkke over bladstålet på angeldonet, donet ble ladet med et korksmell, og stanga ble lagt ved siden av hullet med frikoblet spole. Her bør det legges til at sentrifugalbremsen ble strammet til, for en backlash midt i et "run", er ikke ideelt. Da jeg senket den siste agnfisken ned på ca. en meters dyp, kom en diger skygge inn

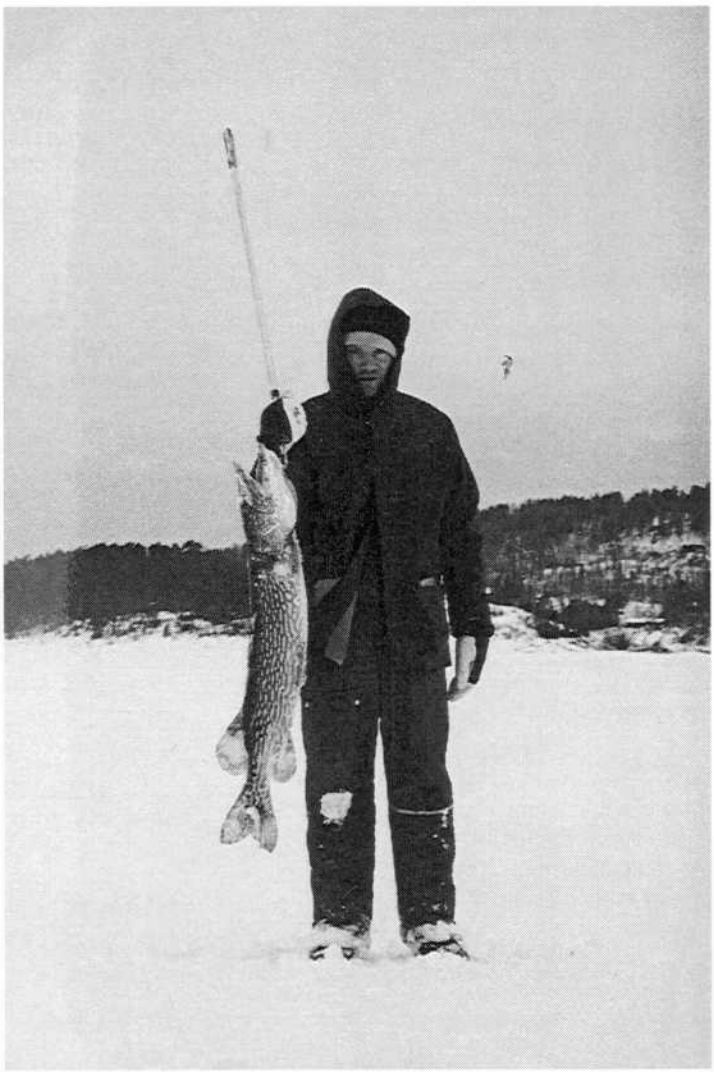

Cato Bekkevold med en 6 kilos gjedde tatt på en ¼ kilos abbor. (Foto: Viggo Madsen)

fra grunna og jafset den i seg. Jeg skvatt! Sena raste ut, og jeg ventet ikke mer enn ca. 10 sekunder før jeg slo til sveiva, lot gjedda stramme opp, og så la jeg meg bakover. Dette er gøy! Gjedda var helsprø, og kjørte løpet i 10 minutter før jeg så den. Nå ser jo gjeddene svære ut under hølet, så jeg skjønner godt at hjertet slo noen hvirvler når jeg så den ta agnfisken rett under nesa mi. Etter utallige rusninger under hølet, hvorav noen skikkelig lange, var den sliten, og stilte seg pent under hølet. Kleppen fant tak under hakespissen, og gjedda kom opp. Enorm var den ikke, men 6,7 kilo sprek Glommagjedde var godkjent! Ikke lenge etter smalt det igjen, denne gangen på det grunneste snøret. 5 kilo! Ytterligere to gjedder senere, begge tatt på de grunneste snørene, satte jeg det ytterste snøret på en halv meters dyp, og flyttet de to andre, slik at de fisket på fra en halv til en og en halv meter. Alle gjeddene, fire i tallet, hadde hugget i løpet av en snau time. Hoggperioder er typiske i gjeddefisket, især vinterstid. Timene gikk, ingenting skjedde. Jeg hadde så smått begynt å gi opp håpet, og var mest interessert i at Viggo skulle dukke opp snart, da det smalt på det grunneste snøret. Jeg tok kleppen og listet meg bort. Stormløping, spesielt på grunt vann, medfører ofte at gjedda spytter ut agnfisken. Vel framme ved hølet så jeg sena rase ut i høyt tempo. Da gjedda tydeligvis hadde planer om å fortsette da vel 30 meter var ute, tok jeg stanga for stoppe den. Tilslaget satt, og det gjorde jammen påfølgende rusning også! Til tross for hard brems, satte den av gårde i et vilt tempo. Dæven steike, denna er svær sa jeg høyt. Gjedda bestemte de første 10 minuttene. Den var tung, jævli tung. Men intet varer evig, og

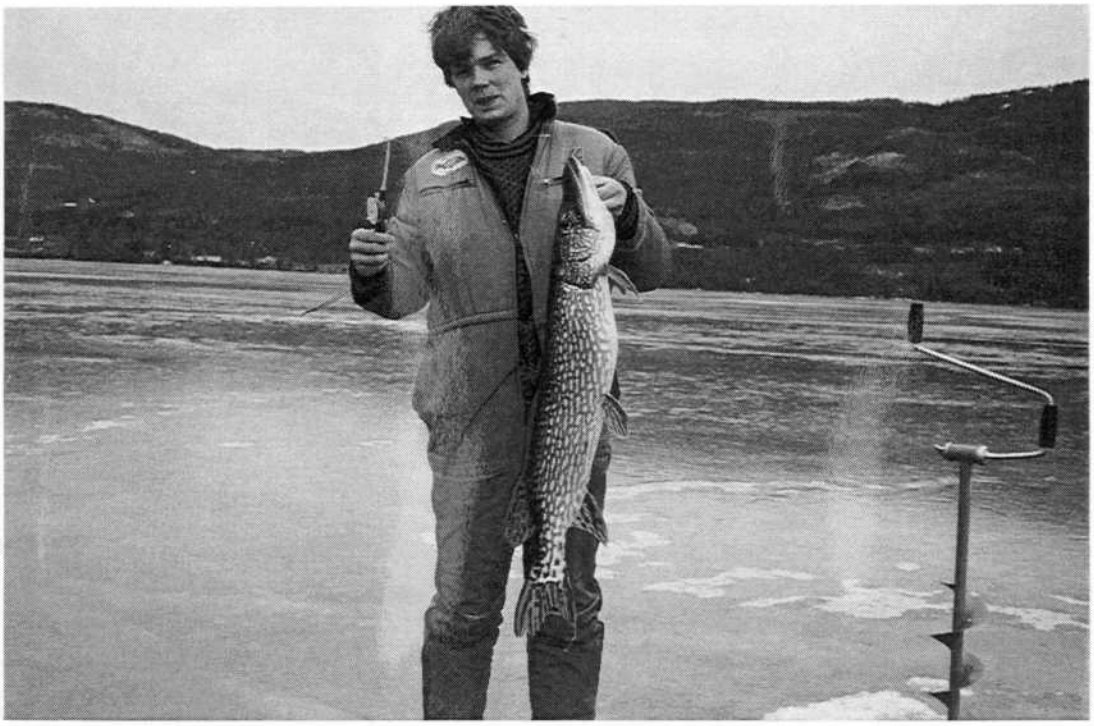

Viggo Madsen med gjedde på 6,6 kilo fra Steinsfjorden. (Foto: Cato Bekkevold)

etterhvert kom den inn til hølet – nesten. Hver gang den kom sigende, snudde den 2–3 meter fra, og dro ut 15–20 meter sene. Men plutselig kom den farende under hullet i hundre, og da ble jeg skeptisk til hullets størrelse. Gode råd var dyre, og med stramt snøre og ulende brems ruslet jeg bort til boret, 10–12 meter unna. Planen var å kleppe gjedda, sette stroppen på kleppen i beltet, og deretter bore opp hullet. Gjedda hadde tydeligvis fått nok etter hvert, og stilte seg motvillig under hølet, der den glodde olmt på meg. Jeg satte kleppen under haka, og dro til. Det var tydeligvis alt som skulle til, for den vred seg av kleppen, og dro avgårde igjen. Nytt forsøk, atter halseløs flukt. Jeg begynte å tvile på kriseplanen også, og bestemte meg for å satse på å presse den opp med kleppen. Etter endel fomling, fant kleppen tak helt ytterst, men gjedda var fint lite samarbeidsvillig, og lå pal under isen. Da vred jeg kleppen rundt og rundt, og litt etter litt fikk jeg vridd den i stilling. Tilslutt kom den opp, som kaviar av en tube, og klask, der lå den på isen. Den hadde slukt flira, og blødde fra gjellene, så jeg klinka til den i skallen med boret. Vekta anslo jeg til snaut 10, og når Viggo dukka opp en drøy time og 4 gjedder seinere, veide den 8,8 kilo. Litt skuffende kanskje, den så enorm ut under hølet, men gud veit hvor stor Andrés så ut da! Det ga ihvertfall meg mersmak for kommende vinter, og at Viggo ikke fikk en eneste abbor på Stiksvann den dagen, er selvfølgeligheter som er naturlige en slik dag.

Dagen ble avsluttet med lakefiske som ga mye, men smått. At metoden også funker på lake,er vel heller ingen hemmelighet. Perslaka mi er tatt på samme måte, men jeg holder fortsatt en knapp på stikka etter den fisken.

Gjørsen på Akersvannet var også et takknemlig offer for abbor under isen sist vinter, selv om de store glimret med sitt fravær. *og*, for å ha nevnt dét, tok Viggo og jeg mye fin abbor på Tunevannet våren –91 på laue, fisket via stikke og dupp. Viggo dro den største på drøyt 1,3 kilo. Samme mann tok en torsk på snaut 5 kilo utenfor Lierelva på en liten sik, under fiske etter de store gjeddene som skal gå der. Tom Ole tok en ørret på snaut halvannen kilo på Bogstadvannet på laue i hine hårde dager, så det er ingen tvil om at rovfiskerne har mye å hente. En prat med de lokale gubber på Steinsfjorden levner liten tvil om vannets potensiale, og agnfisk under isen med stor agnfisk skiller ofte ut de store fra de små. Mulighetene ligger der så her er det bare å satse, eller for å sitere Jon Anders: Gi Jernet!

Ismeite etter stam

Et uvant syn for de fleste isfiskere – en stam som ser deg dypt inn i øynene. (Foto: Jon Christoffersen)

Av Jon Christoffersen

I Norge er det nesten alltid vinter. Noen år tar vinteren en kort pause som kalles sommer, men stort sett er det bestandig kaldt, og mesteparten av året er vannene dekket av snø og is. En stor del av en meiters liv går derfor med til å glede seg til sommeren, som alltid kommer senere, varer kortere og er kaldere enn man husket. Så for at fiskesesongen skal få en noenlunde anstendig lengde er man nødt til å fiske på isen – noe jeg syntes var kjedelig inntil jeg begynte med ismeite. Nå har isfiske fått ny mening!

De to–tre siste årene har vi sett mange eksempler på at det

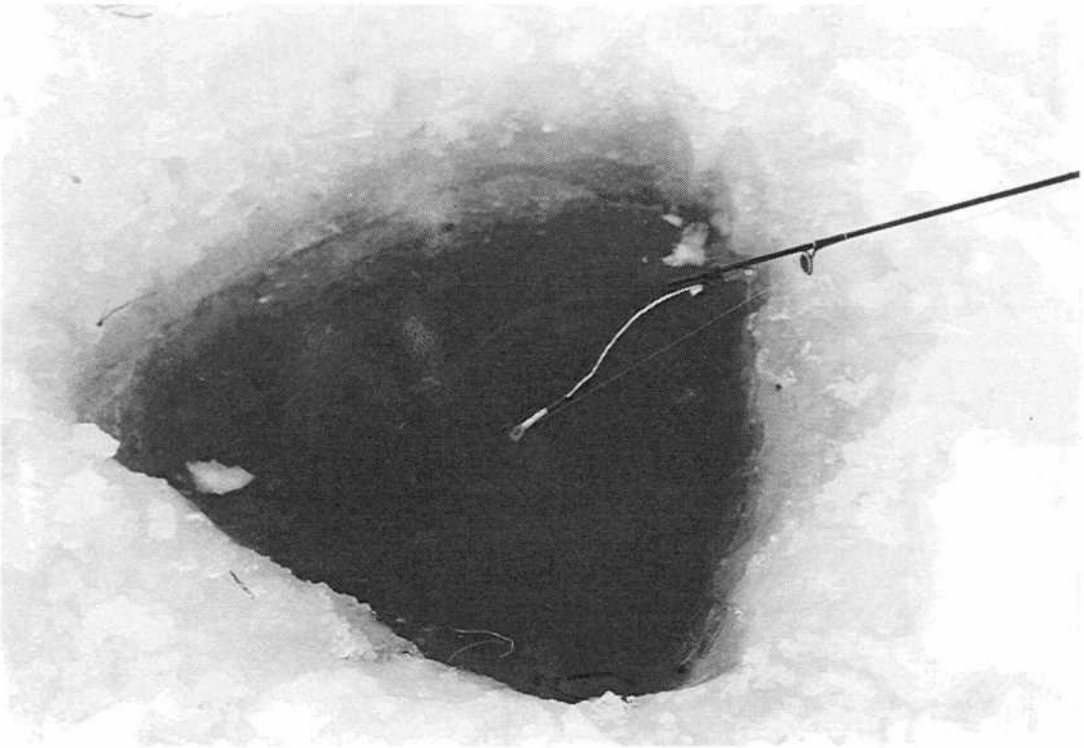

En mormyshkatupp av metall egner seg som nappindikator i strømmende vann. (Foto: Jon Christoffersen)

Stammen fighter sinnssykt når man kjører den på spesiallaget ismeitestang. (Foto: Jon Christoffersen)

Et kjærkomment tilskudd blant artene det går an å fiske om vinteren. (Foto: Jon Christoffersen)

går an å utøve det edle meitefisket også på isdekte vann, bare man tilpasser metodene litt. Velkjent for de fleste er vel de mange flotte fangstene av mort på Østensjøvannet (artikkel annet sted i bladet). En imponerende mengde specimenfisk er tatt under ismeite her. Sikmeite på Glomma-isen om våren har også fungert utmerket. Men for dem som vil prøve ismeite med skikkelig action og full fart, er fiske etter stam midt i blinken. Stammen biter nemlig bra om vinteren, og den har turbo injection og fighter som en ørret uten filter.

For to år siden skrev Sven Martin Jørgensen i Norsk Meite om isfiske etter stam. Han og noen andre fra SFK X-CPERT fisket stam på en isdekket Nitelva, og fikk bra. Trolig er dette første gang i Norgeshistorien at noen har drevet målrettet isfiske etter stam.

Inspirert av dette prøvde vi oss noen timer på isen etter stam i vinter. Vi fisket i temmelig stri strøm, så vi måtte bruke feeder for å få fôret ned til bunnen under hullet. Vi brukte åpne feedere (som vi hadde på en egen senespole) fylt med grunnfôr og loffbiter. Etter noen sekunder dro vi opp feederen for at denne ikke skulle være i veien. Så agnet vi en krok nr. 12 med brød på Pater Noster-rigg med splitthagl som søkke, og satte oss og ventet....

Mindre enn fem minutter gikk før det første nappet. Da jeg gjorde tilslag, dro fisken ut over tretti meter sene – på direkten. Ingen tvil om at det var stam! Men kombinasjonen av sterk strøm og sterk fisk var litt vanskelig – vi fikk problemer med at sena skar seg inn i iskanten. Vi mistet de to første på denne måten, men etter en del justeringer, bl.a større hull, fikk vi de fleste fiskene opp på isen.

Litt overraskende, var stammen tydeligvis svært "hypp" på mat midtvinters, for det var sjelden det tok så lenge som ti minutter fra vi slapp ned agnet til vi hadde føling med fisk – vel å merke hvis det var første gangen vil slapp ned. Stammen ble helt klart skremt av at vi fightet fisk, for det kunne ta flere timer å få napp nummer to i samme hull. Det mest effektive var å flytte seg et stykke etter hver fisk.

Vi har hittil ikke fått noen store stam på ismeite, men de er der. Nå skal ikke jeg påstå at størrelsen ikke teller..., men stam-meite på isen var faktisk dødskult selv om vi ikke fikk specimenfisk. Anbefales!

FÔR OG FÔRING: CASTERS, ET VIDUNDERAGN?

Av Jon Anders Walle

De fleste har en viss kjennskap til casters som agn. Noen fordi man har preparert litt til en fisketur, mens flesteparten bare har brukt dem som et resultat av tilfeldig forpupping av gamle maggot. Casters har oppnådd et brukbart rykte, spesielt tilsatt i fôr for større fisk, men hvor mange har brukt agnet mer seriøst? Ikke mange!

En ting må man ha klart for seg for å få best mulig resultater med casters er at man er nødt til å ha nok av dem. En snau desiliter rekker ikke. Til et sikkelig pass bør man ha minst en halvliter. De bør være ferske, og av jevn kvalitet. De lokker ikke fisk så mye som maggot gjør, hvilket betyr at det må fôres en del med dem før de begynner å "virke".

Hvorfor skal man da bruke casters? Det er flere gode grunner:

1. De har en egen evne til å holde på kvalitetsfisk som brasme og stor mort på fôrplassen.

2. De beveger seg ikke, og derfor kan man pakke fôrballene fulle av casters. Bra når man vil ha mye partikkelagn på fôrplassen.

3. Siden de er urørlige kryper de heller ikke ned i bunnslammet. En kjempefordel i mange situasjoner, særlig når man må vente litt på fisken.

Det finnes også noen ulemper: Bl.a kort levetid og arbeidskrevende preparering, men fordelene er så store at jeg selv gladelig lever med ekstraarbeidet.

SLIK FISKER DU MED CASTERS

Det er to hovedmetoder: Med grunnfôr (i swimfeeder eller innbakt i baller) eller til lose feeding. Mitt eget fiske med casters har i hovedsak vært med brasme som mål, og da har grunnfôr vært brukt.

Man kan bruke helt vanlig fôr, ferdigblandinger eller egne blandinger. Husk at om swimfeeder brukes, bør fôret være noe tørrere enn om man kaster med hånd eller bruker katapult. Det er også OK med noe mindre bindende blandinger enn vanlig, da casters som sagt ikke "sprenger" fôrballer på samme måte som maggot.

Det er viktig å få ut en bra porsjon allerede i grunnfôringen men hell ikke alle dine casters direkte i fôrbaljen, da risikerer du at de som ikke går med i grunnfôringen vil flyte før du er ferdig med fiskepasset. Ha heller i litt om gangen. Flytende casters kan riktignok brukes i stille vann hvis du moser dem til en grøt, men i nitti prosent av tilfellene er synkende å foretrekke. For å holde puppene synkende mens jeg fisker, lar jeg dem ligge i en stor agnboks hvor de er dekket av vann. Under vann får de ikke luft og utviklingen mot flytende casters stoppes. Under transport hjemmefra og til fiskeplassen frakter jeg dem i tette plastposer, type fryseposer.

Hvor mye casters brukes til underholdsfôring? Det kommer an på de vanlige faktorene, som hvor mye fisk som finnes, hvor store de er, rask eller svak strøm osv. Generelt sett pleier jeg nok å bruke noe mer casters enn maggot, sikkert fordi jeg vanligvis er ute etter større fisk når casters brukes.

Som agn kan nesten alt brukes, men til brasme er nok meitemark fremdeles nummer *én*.

Siden jeg ofte har en neve maggot i fôret, setter jeg gjerne en maggot på som "lås" utenfor marken, da vrir den seg ikke av. Til dette kan man også bruke casters. Ellers veksler jeg gjerne med casters på kroken også, to-tre stykker på en 14 krok fungerer helt topp.

I 1994 har jeg brukt mer casters enn noen gang og fått mange bra fangster, og kommer til å satse enda hardere på dette til neste sesong. Det krever en del arbeid som sagt, men er virkelig verdt bryet, både til konkurranse og ellers. Prøv det selv og bli frelst!

PS! I en kommende artikkel skal vi se nærmere på hvordan du best "snur" (lager) dine egne casters.

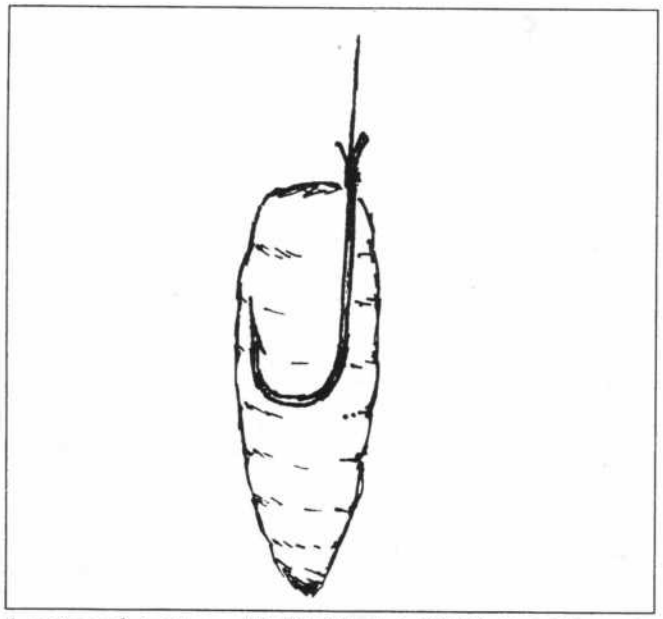

1 caster på krok nr. 18–20 (Mustad 60200), helst "round-bend"-krok med tynn tråd.

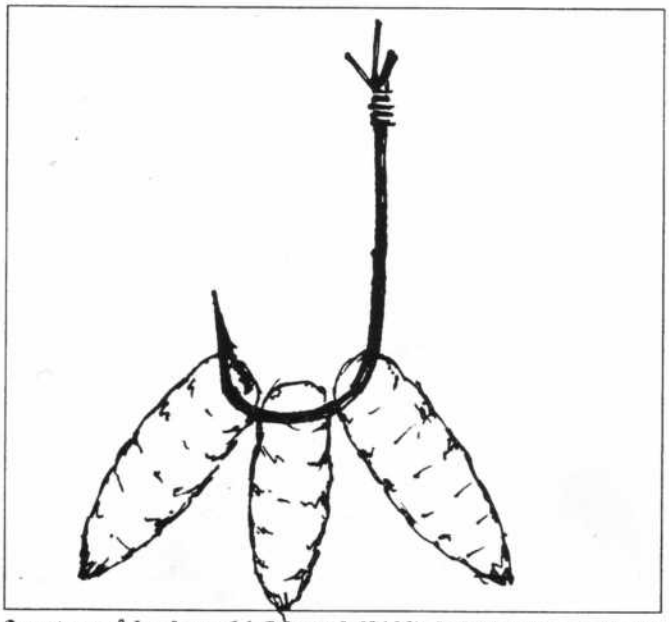

3 casters på krok nr. 14 (Mustad 60100), helst kroker med vidt gap og sterk tråd.

Interessegruppe for ålefiske

Norges første interessegruppe for ålefiske, nemlig Ål Star Team er nå dannet. Den består for tiden av fire stykker genuint interesserte i ålefiske, fra tre ulike klubber: Arild Eskildsen, Morten Frisch, Lennart Gammelsrud og Lars Snipen.

Ål Star Team har lovet å holde oss forsynt med stoff, vesentlig omkring ålefiske, men også med saker om meite etter andre rovfisker.

Her kan du lese om ål

Skulle noen være interessert i hvor man finner stoff om ål og ålefiske (foruten i Norsk Meite), vil jeg her komme med noen kilder jeg kjenner til.

John Sidleys bok om ålefiske: "Eels", fra Beekay Publishers er vel den mest interessante for den som vil begynne specimenfiske etter ål. Boka er på engelsk, men er lettlest og med gode illustrasjoner. Dessuten har den bilder både i svart/hvitt og farger, som kan gjøre hvem som helst blanke i øynene. Det finnes også en annnen bok om specimenfiske etter ål, nemlig "Fishing for Big Eel" av Brian Crawford. Boka er dessverre utsolgt fra forlaget, men kanskje kan den finnes hos noen forhandlere. Brian Crawford er igang med neste oppdaterte utgave og denne kan ventes i nær fremtid.

Av bøker om ålens biologi er det vel boka "Der aal" av den tyske åleeksperten Friedrich Wilhelm Tesch som er den mest omfattende. Den finnes i en engelsk verson med tittel "The eel". "Biology and management of anguillid eels", utgitt på forlaget Chapman and Hall 1977. En annen bok er "The european freshwater eel", Liverpool University Press 1975, av de britiske forfatterene V. R. P. Sinha og J. W. Jones. Begge disse bøkene inneholder mye interessant lesing for en sportsfisker, men er selvsagt noe tyngre å lese. Begge finnes blant annet på biologisk bibliotek på Blindern.

Ellers kan man finne stoff om ålefiske i de fleste tidsskrifter om sportsfiske fra utlandet, men relativt sjelden. I England har British Eel Anglers Club (BEAC) et salgs tidsskrift som heter "Eel News". Dette får man tilsendt som medlem, og alle kan bli medlemmer. Det skal dog sies at den tekniske kvaliteten er ganske dårlig, og inneholdet kun egner seg for de mest hardhudede meitere! Men innimellom alt mega-rølpet finnes enkelte gullkorn, bl.a. annet fra Kevin Richmond, som er en av de mest dedikerte ålefiskerne i England.

Beekay Publishers har også to videofilmer om ålefiske. De heter "Eel fishing on canals" og "Eel fishing on stillwaters", begge med Dave Holman som guru. Begge er på det jevne, med noe dårlig teknisk kvalitet. Den tidligere nevnte BEAC har også en video. Denne er av overraskende bra teknisk kvalitet, men er altfor lang, nesten 3 timer. Den er nok ment for "internt bruk", men redigerer man vekk endel dødtid og rumpehumor er det vel en halvtime med interesant stoff, bl.a. landingen av en ål på magnifike 6lb 15oz (ca 3,2 kilo). Ellers har også den godeste Jens Ploug Hansen laget en film om ålefiske. Denne tar for seg ålefiske for nybegynnere og viser flere typer fiske på ulike typer plasser, blant annet i havnebasseng. Filmen er full av skolisser som røkes og spises, og det er lite å hente for specimenfiskeren. Den tekniske kvaliteten er derimot meget bra.

Lars Snipen

Meitefestival 24. til 29. april 1995

Jon Anders Walle og Mikael Tono arrangerer en meitekonkurranse i Malmö, "The Scandinavian Masters". Konkurransen er åpen for alle europeiske meitere, og en rekke "stjerner" er invitert og har sagt at de vil delta.

I en pressemelding opplyses følgende: Store fangster av vederbuk, mort og brasme er ventet, og man regner med dagsfangster på over hundre kilo. Festivalen blir arrangert på den beste årstiden på denne arenaen og vil gi fangster deltagerene aldri vil glemme.

"The Scandinavians Masters" blir en unik mulighet for den jevne match-fisker til å bryne seg mot "stjerner" fra England, Italia, Frankrike, Belgia, Tyskland, Sverige og Norge. Vi vil bo på et føsteklasses hotell, med alle faciliteter, i Malmö som kan by på spennende natteliv samt utsøkt fiske i nærheten.

Premiene baseres på sammenlagt vekt, dessuten blir det gitt ekstra seksjonspremier hver dag. Sammenlagtvinneren kan vente seg premie på omkring £2000 (ca 20 000 kroner), foruten fiskeutstyr.

Nærmere opplysninger kan fås fra Jon Anders Walle, Oddvar Solbergsvei 108, 0973 Oslo, Tlf: 22 21 19 11.

Regulering av Øyeren

På NMUs årsmøte ble det gitt et tips til Miljøutvalget om at det foreslås nye reguleringer av Øyerens vannstand. Tipset kom fra NMU-medlem Lars Ove Skjennum.

Miljøutvalget kontaktet Øvre Smaalenene Avis (tlf: 69816150) tirsdag 14. februar, da dette var kilden for reguleringsendringene. Kari Middelson i avisredaksjonen kunne fortelle at de ikke hadde noen opplysninger de kunne dele med oss, og at de hadde taushetsplikt, dvs de beskytter sine kilder og ville derfor ikke ut med hvor de hadde fått sine opplysninger fra. Hun sa jeg eventuelt kunne kontakte Fylkesmannen i Østfold.

Miljøutvalget kontaktet Fylkesmannen i Østfold (tlf: 69247000) samme dag, og snakket med Torodd Hauger i miljøvernavdelingen. Han forklarte at det er foreslått en ny reguleringsplan i Øyeren. Kort forklart går denne ut på at det er ønskelig å regulere vannstanden frem til flomperioden på våren, samt etter flomperioden, for at det blant annet ikke skal bli liggende store områder med sandbunn fri for vann over en lengre periode. Ved at sandbunn blir liggende tørr, oppstår det hva Hauger kalte "sandstormer", samt at båter har problemer med å komme ut på vannet, og ikke minst at fiskerogn kan bli liggende på land. Ved å slippe ut mindre vann i denne perioden, vil det være mulig å hindre disse hendelsene. Problemet er at dette er en periode med høyt strømforbruk, og kraftverkene i området vil tape penger på dette.

For at en slik regulering skal kunne finne sted, krever kraftverkene som blir berørt av dette en egen reguleringsplan, som vil være en ukentlig foreteelse gjennom resten av året. Dette kravet går ut på at det skal spares vann i helgene, for så å slippe ut mer vann i løpet av uken. For Glommas og Øyerens del innebære dette en vannstandsforskjell på ca en halv meter (noe som ikke er større enn vanlige svingninger som skyldes trykkforandringer og værendringer i området). Denne forskjellen vil ikke berøre fisk og fiskemuligheter i særlig grad. Dog kan det i verste fall bety at ørret og sik biter dårligere i helgene, i følge Hauger.

Men det vil selvsagt også være en tilsvarende vannstandsforskjell i Glommas tilhørende småelver. Her kan 50 cm (og helt opptil 75 cm) nivåforskjell hver uke føre til slitasje på elvebreddene. Leir-ras vil være en mulighet, forstyrrelser av fisk som "beiter" ved elvebredden er en annen. Hauger hadde stor forståelse for meiterenes bekymringer, og han var selv motstander av kraftverkets reguleringsplaner. Han mente likevel at det ikke vil være noen stor fare for fisken som oppholder seg i sideelvene til Glomma, og at fiskerene ikke vil bli berørt i merkbar grad av en slik regulering. Staten har regulativer som hindrer kraftverkene i å drive en regulering som skader livet i og ved elven eller ødelegger elvens naturlige ferd. Hauger kunne også opplyse om at Norges Vassdrags- og Energiverk (NVE) har hatt saken ute til høring. Dessverre har ikke denne saken kommet oss i miljøutvalget for øre før nå, og høringsfristen er ute. Resultatet av høringen er ikke kommet ennå, og reguleringsplanene er ikke endelig vedtatt. Hauger mente det var lite vi kunne gjøre for å hindre et vedtak om regulering.

Innspill fra NMUs medlemmer etterlyses.

Tyske gjeddefiskere kommer ikke ennå

Miljøutvalget har siden august - 94 jobbet med å få innsikt i et profileringsprosjekt av Glomma, som er igangsatt av de kommuner Glomma passerer. Prosjektet fokuserer på tre hovedområder: Tilrettelegging for adkomst til elva. Stimulering av nye reiselivstilbud. Spredning av informasjon og markedsføring av Glomma.

Lennart Gammelsrud og undertegnede har vært i møte med Unni Skaar Jahren fra Eidsberg kommune. Vi fikk her innsikt i hva som må kunne kalles den mest omfattende markedsføringen av Glomma som fiskeplass gjennom tidene. Det er satt av betydelige beløp som skal benyttes til forbedring av fiskeplasser og adkomst til elva. Men det skal også brukes flere hundretusen kroner på markedsføring av Glomma i Tyskland. Det var her vi reagerte kraftig, og vi fremla et scenario med tusenvis av død fisk som ligger henslengt langs elvebredden, og ikke minst forsøpling og annen ødeleggelse av naturskjønne områder. Vi la også vekt på at et voldsomt gjeddefiske i enkelte områder kan medføre økologisk ubalanse i elva. Det kom klart frem under dette møtet at det kun var tenkt profilering av gjeddefiske, og at Jahren knapt nok hadde hørt om fiskeslag som stam og vederbuk.

Miljøutvalget ytret således ønske om å få delta i den videre planleggingen av prosjektet. Vi tilbød oss blant annet å hjelpe til med utformingen av informasjon som skal brukes. Vi ønsket også at det måtte stilles strenge krav til dem som kom fra utlandet for å fiske, særlig med tanke på å begrense antall stenger som brukes på en gang. Det bør også være muligheter for å fryse ned fisk som blir tatt. Jahren snakket om et fiskekortsystem som regulerer fisket noe. Dette er også noe vi vil være med i planleggingen av, da det kan ramme meitere hardt og urettferdig. Møtet endte med et løfte om at NMU vil bli kontaktet når prosjektet skal planlegges videre.

Nylig dukket det opp et avisoppslag i en lokalavis som kunne fortelle om tyske gjeddefiskere som ville komme til Glomma. Jahren ble kontaktet igjen, og hun kunne fortelle at dette hadde sammenheng med en prøveprofilering, eller en såkalt testmarkedsføring av områdene ved Skipstvedt og Eidsberg. Det er Viking Natur, ved Øystein Toverud, som stod ansvarlig for dette. Men det ble bedyret at det kun var ment som en del av forberedelsene til prosjektet, som ikke vil begynne før i juni. Jahren kunne også berolige meg med at Direktoratet for naturforvalting var inne i bildet for å sørge for at det ikke ble gjort unødvendige skadeverk på Glommas omgivelser, samt at økologiske hensyn forøvrig ble ivaretatt. Miljøutvalget skal få tilbakemeldinger så snart det skjer noe mer.

Kommentar: Vi i miljøutvalget ser fordelene ved at det blir bedre adkomst til Glomma. Men vi er engstelige for de konsekvenser økt turisme kan medføre. Vi vil gjerne at dere i NMU skal komme med innspill.

Johannes Westersø

Specimenkonkurransen

En ny sesong har sett dagens lys i NMU og specimenkonkurransen. Det er tidlig på året, med få innmeldinger, og vi har av den grunn latt være å presentere lister på vanlig måte. Men fortvil ikke! De fiskene som er innmeldt i år blir omtalt her. Nå som det gjeng mot vår, er det vel flere enn jeg som lengter etter å prøve fiskestanga uten å fryse av seg både det ene og det andre. Men, man kan jo gjøre som Frederik Mortvedt; fiske stam på isen. Den 15. februar fikk Frederik (SFK X–CPERT, junior) en stam på 1680 gram i Nitelva på loff.. Den fightet forøvrig meget bra. Tre abbor har også kommet på lista. Den største ble tatt på Balanse i Mjærvann den 5. februar av Øystein Plesner (SFK X–CPERT), og veide hele 1550 gram. Undertegnede (SFK X–CPERT) fikk en abbor på 1540 gram i Tunevann 11. februar på balanse. Den tredje abboren ble tatt i Øyeren ved Enebakknesset den 11. februar, og er fisket av Øyvind Ellefsen (SFK Acerina); vekt 1000 gram. Fisk under 2 kilo skal veies på vekt med 10 grams nøyakighet. Det har ikke skjedd i dette tilfellet. Abboren ble veid til 1025 gram på en 5–kilos Super Samsonvekt med 25 grams inndeling, men istedenfor å stryke fisken, besluttet specimenutvalget å justere vekten ned med en måleenhet, dvs den ble satt ned til 1000 gram. Fisk som blir veiet på vekter som ikke tilfredsstiller regelverket når det gjelder nøyaktighet, blir rundet ned til nærmeste inndeling, som i dette tilfellet med 25 gram. Følg minimumskravet til veienøyaktighet, så slipper du problemer som dette. En sørv fra Sundjordekanalen var første listefisk i 1995. Vekt: 740 gram, tatt på duppmeite med maggot. Halt opp av Espen Danielsen (SFK Tinca), 1. januar. Jeg lurer på hvordan formen hans var på første nyttårsdag. Den siste innmeldingen er en lake på 2100 gram fra Glomma, Grønsund, fisket av Hans Christer Fossen (SFK Acerina, junior) på pilk med abbor som agn, den 28. januar. Ingen laker på lista i åpen klasse, er litt skuffende, men nok en gang for vi skylde på været. Mye mildvær og dårlig is har gjort spesielt elvene nærmest utilgjengelige for isfiske. Det var slutten på visa. Og nå som vinteren synger på siste verset, er det bare å kaste smilebøyla og glede seg over vårens ankomst.

SKITT FISKE!

På vegne av Specimenutvalget
Roger Skinnes

INNMELDINGSSKJEMA TIL SPECIMENKONKURRANSEN, NMU			
ART:			
VEKT:			
DATO:			
FANGSTSTED (VANN OG KOMMUNE):			
AGN:			
METODE:			
FISKERENS NAVN, ADRESSE OG TELEFON:			
SENIOR/JUNIOR:			
KLUBB:			
VITNE 1:			
VITNE 2:			
VEKT (TYPE OG INNDELING):			
ANDRE OPPLYSNINGER:			
BILDE FINNES:		**BILDE ETTERSENDES:**	
SENDES TIL ROGER SKINNES, LARSBRÅTVEIEN 61, 0674 OSLO (TLF: 22 32 40 67)			

Leserinnlegg

På konkurranse-resultatlisten fra i fjor er det en grov feil. På Hamar Grand Prix er jeg oppført med en fangst på 8720 gram og plass nummer 9 på seksjonen. Jeg husker godt at jeg fikk 18720 gram og plass nummer 4 på seksjonen, jeg fikk til og med premie. Jeg fikk ikke noen resultatliste før etter siste konkurranse. Da ringte jeg til Petter Skudal som sa at Peter G. Jacobs hadde ansvar for dette. Jeg prøvde og få tak i Peter G. Jacobs mange ganger på telefon, men han var mye borte akkurat da.

Siste konkurranse var satt opp på Hobølelva søndag 25. september. Akkurat denne uken jobbet jeg i Moss, og kjørte forbi elva hver dag. Den var riktignok litt høy på mandag og tirsdag, men på søndag var elva omtrent perfekt for en konkurranse. Lørdag 24. var jeg nede hos broren min for å ordne maggot, og her fikk jeg beskjed om at konkurransen var flyttet til Glengshølen. Da ble jeg så forbannet at jeg ga blaffen i hele konkurransen, kanskje litt dumt av meg da dette medførte at tre juniorer heller ikke fikk være med. Hvorfor fikk ikke jeg, som leder av Rutilus SFK, beskjed om dette før lørdag, og hvilken begrunnelse har konkurranseutvalget for denne flyttingen? Jon-Anders vet så godt som noen at om høsten går disse små elvene opp og ned som en jo-jo, men selv om elva gikk høyt tror jeg at det ville vært en mer rettferdig (jevnere) konkurranse enn ved Glengshølen, i hvert fall på denne årstiden. Bare se på resultatlisten fra denne konkurransen. Hele denne episoden kostet meg trolig en plass på Nordisk.

På årsmøtet fikk vi (i hvert fall noen) servert nye regler for uttak til VM og Nordisk. Juniorer kan ikke lenger delta i VM. Hvorfor skal ikke en junior som satser tid og penger på å konkurrere på lik linje med seniorer få være med når de slår disse i rettferdig konkurranse? På årsmøtet snakket jeg så vidt med Petter Skudal om dette, og begrunnelsen var at de måtte ha mer erfaring. For noe tøys! Når en fisker som Dave Wesson kan bli verdensmester (Irland 1992) så er alt mulig. Selv om VM i fjor på Holme Peirpoint var litt spesielt, så burde ikke den med mest erfarig på det norske landslaget blænke, når en vet at arenaen er hans "hjemmevann".

Det tidligere systemet for uttagelse (beste 5 av 8) synes jeg var greit nok. Der kunne man i hver fall vrake noen konkurranser pga avstand (Horrmundsjøen) eller andre hindringer. Jeg er vel ikke den eneste konkurransemeiter som har familie, og det er ikke alle familiemedlemmer som tenker bare fisk. F.eks: Hva skjer hvis man ikke kan møte finaledagene (lagt til sommerferien)?!

De som sitter i konkurranseutvalget har gjort, og gjør, mye bra for Meite-Norge, men jeg kan ikke få fra meg tanken om at vi ender opp som en liten klikk og en konkurransedeltagelse på bare 15-20 personer. Tar vi vekk svenskene som er med på en del konkurranser så er vi egentlig ikke stort flere nå.

Jeg vil spørre styret i NMU om konkurranseutvalget har myndighet til å forandre regler sånn uten videre, eller om det skal være en sak for Årsmøtet. Og hva synes dere om utestengelse av juniorer når dere på årsmøtet var bekymret for nedgangen i medlemsmassen? Det hadde vært best å ta opp dette på årsmøtet, når mange var samlet, men vi hadde en som satt på som måtte hjem for å redde ekteskapet. Hvordan gikk det forresten, Bjørn Aksel?

Til slutt vil jeg nevne at jeg ennå ikke har sett noen ordentlig resultatliste fra NM på Hamar.

Philip Roberts
Rutilus SFK

Svar til Philip Roberts' leserinnlegg

Phillip Roberts ønsker styrets mening om konkurranseutvalgets myndighet til å forandre regler uten å gå via årsmøtet, samt vår mening om utestengelsen av juniorer fra et seniorverdensmesterskap.

Styret vil på første styremøte 15 mars diskutere Roberts spørsmål og gi svar gjennom NM ved første mulighet.

For styret, Kyrre Strand

Angående feil seksjonspoeng fra konkurransen på Åkersvika viser vi til personlig brev. Kort sagt oppsto denne feilen pga feilaktige oplysninger på innveiingsskjema fra arrangøren.

Konkurranseutvalget bestemte seg for å flytte siste konkurranse fra Hobølelven til Glengshølen fordi forholdene i Hobølelven i tiden før den aktuelle helgen var svært usikre. Fredagen uken før gikk elven over sine bredder og undertegnede var hjemme i Hobøl både lørdag og søndag for å følge med på vannstanden. Da værmeldingen lovte mer regn de kommende dager bestemte vi på møte tirsdagen at stevnet skulle flyttes. Alle klubber ble informert samme kveld, også Rutilus. Philip Roberts var ikke hjemme, men hans bror Trevor fikk beskjed og forsikret oss om at meldingen skulle sendes videre.

Det kom ikke mer regn den uka, men vi kunne jo da ikke gi ny kontrabeskjed bare to-tre dager før konkurransen. I ettertid er det lett å være enig i at stevnet aldri skulle vært flyttet, men på det tidspunktet avgjørelsen måtte tas var det en riktig beslutning. Vi vil forøvrig legge til at utvalget ikke lenger vil legge konkurranser til småelver på denne tiden av året.

Når det gjelder juniorer i VM mener vi at det vil være fordelaktig om alle VM-deltakere har lagt seg opp litt mer erfaring før man reiser ut i disse mesterskapene. VM-deltakelse krever også ganske store ressurser, og få juniorer har anledning til å satse det som trengs til f.eks. VM-fisking i Italia (arrangør neste år). Apropos Dave Wesson, han er faktisk dyktig!! Legger også til at både England, Frankrike og Italia (de tre beste i fjor) hadde folk som blanket i Nottingham.

Angående nytt kvalifiseringssystem: Med det nye systemet har man faktisk en fair sjanse for å bli tatt ut til VM eller Nordisk med færre fiskedager enn med det gamle systemet. De fire beste konkurranser av seks gir finaleplass og dit kommer hele 15 seniorer! På finalehelgen må man møte, men det er viktig å legge merke til at den er første helg i september og absolutt ikke i sommerferien.

Utvalget er ellers enig med Philip Roberts i at det er for få "faste" med på våre konkurranser og setter pris på både ris og ros, for og dermed få hjelp til å styre rett kurs fremover. Alle forslag mottas med takk og ingen ideer skrotes uten nøye diskusjon. Bl.a. på grunnlag av nevnte kritikk vil vi også forbedre høringsrutinene overfor klubbene før eventuelle nye regler settes i verk for fremtiden.

For konkurranseutvalget, Jon Anders Walle

Siden sist har temperaturen sunket mer og mer, og når jeg titter ut av vinduet leser jeg tjue under streken som merker av vannets frysepunkt. Da er det bare å bite i det sure eplet og begynne med isfiske, eller det som en del specimenfiskere har gjort: Ismeite (se annet sted i bladet).

Selv har jeg fisket lite i høst pga jakting på leilighet i Oslo (ja, det er dyrt for en student å kjøpe seg leilighet). Men etter mye om og men kom jeg meg ut 14. og 15. januar. Da var det et par dager med mildvær. Det frøs is i ringene på stanga da sola ikke skinte, men fisk ble det. Jeg var i Drammenselva og fikk to stam begge dagene på 2½ timers fiske. Lørdag fisket jeg med lukket feeder, 0,10 mm sene, 18-krok og én caster (spyfluepuppe) som agn. Søndag: lukket feeder, 0,10 mm sene, 16-krok og brød (en liten bit som este opp til ca 0,8 cm i vannet). Alle fire fiskene var mellom 700 og 1300 gram. Så det er bare å være klar når temperaturen faller og komme seg ut, fisken er der, det er bare å være litt tålmodig .Pass på å fôre forsiktig, jeg brukte ca 150 gram fôr på hver av de to turene mine.

Match-fiske

Match-fiske vil si å fiske med dupp og snelle. Mange vil nok nå tenke at *det* vet vi, ja du ja, men vi har tross alt nye medlemmer som ikke kan alt ennå. Match-fiske er nok den grenen innen meite som er vanskeligst å lære seg, men når en mestrer det kan en fiske fra 5-50 meter fra land. (En må begynne nær land og så kaste lengre etter hvert som en får trening.) Utstyr som kreves: Her må man kjøpe en stang som er beregnet til dette formålet, altså en match-stang. Denne bør være 12-13 fot (3,5-4 meter).

Snella bør være liten og lett, og en haspelsnelle er og anbefale fordi den sjelden gir trøbbel (floker). Det finnes egne spesialsneller for match-fiske, men jeg anbefaler en billigere modell til og begynne med. Sena bør ikke være for tykk; her anbefaler jeg 0,15-0,17 mm til og begynne med (jeg går ut fra at man fisker etter små arter til å begynne med, dvs ikke karpe og suter). Den beste sena som er lett tilgjengelig er Maxima, men noen av spesialforhandlerne har spesielle sener for match-fiske som ikke koster mer enn Maxima.

Duppen som benyttes kan man lage selv, noe jeg aldri har gjort da de billigste koster under en tier. Hvis man vil lage dem selv, anbefaler jeg Henning Pavels' artikkel om dette i forrige nummer av Norsk Meite. Duppen festes ved å tre sena gjennom hullet i den ene enden av duppen og så låse den fast med splitthagl.

Generelle tips

Nedblying: For å oppnå lange kast uten å få floker og knuter bør minst ¾ av duppens bærekraft benyttes til å feste den til sena. Resten kan spres ut nedover sena i form av mange små hagl (str 6-10) for "on the drop"-fiske (fig. 1), eller samles i ett punkt med et par små hagl under (fig. 2).

Mange er vant til å fiske med tykk sene fra sine tidligere erfaringer fra slukfiske, da benytter man som regel baksperre. Men når man fisker match er det mye bedre å fiske uten baksperra på. Når en får på fisk som er for stor til å sveives rett inn slipper man bare sveiva og lar fisken svømme av gårde mens man bremser forsiktig med en finger på kanten av spolen. Med litt trening er ikke dette noe problem, men det kreves at en husker det når en gjør tilslag (og holder på sveiva), ellers vil bare sena frese ut av snella.

Tilslaget gjøres enkelt ved at man løfter stanga i en jevn bevegelse til sena er stram og toppen på stanga er svakt bøyd. Husk at kroken bare skal forflyttes én liten centimeter

Fig. 1

Fig. 2

Korrigert terminliste, moderne meite 1995

Søndag 30. april, Drammenselva
Åpen ind.
Arr. Triana Oslo Match
Kon: Jens Benneche
Tlf: 22 28 93 90
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Lørdag 13. mai, Nitelva, Åros/Hellerudsletta
Åpen lag
Arr. Abramis
Kon: Viggo Jensen
Tlf: 63 87 72 69
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Søndag 14. mai, Nitelva, Åros/Hellerudsletta
Ind. GP
Arr. Abramis
Kon: Viggo Jensen
Tlf: 63 87 72 69
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Søndag 28. mai, Noret, Kongsvinger
Ind. GP
Arr. Raufjøringen
Kon: Jan Leirud
Tlf: 62 81 74 61
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Lørdag 10. juni, Glengshølen, Sarpsborg
NM Ind. 1. dag
Arr. Acerina
Kon: Finn Erik Lerdalen
Tlf: 69 88 55 41
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Søndag 11. juni, Glenghølen, Sarpsborg
NM Ind 2. dag
Se notater for lørdag

Lørdag 24. juni, Nitelva, Peppes/Rælingen
Ind. GP
Arr. Triana Oslo Match
Kon: Jens Benneche
Tlf: 22 28 93 90
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Lørdag 8. juli, Horrmundsjøen
Åpen lag
Arr. Trysil
Kon: Ivar Borten
Tlf: 62 45 49 20
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Søndag 9. juli Horrmundsjøen
Ind. GP
Se notater for lørdag

Lørdag 19. august, Åkersvika
Lag NM
Arr. Crafty Catcher
Kon. Heggelund
Tlf: 62 52 23 87
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Søndag 20. august, Akersvika
Ind. GP
Se notater for lørdag

Lørdag 3. september, GP Finale
Arena fastsettes i Juni
Arr. NMU
Kon. Petter Skudal
Tlf: 22 23 82 46

Lørdag 16. september, Ågårdselva, Rolfsøy (se nedenfor E6 – bru)
Ind. Åpen
Arr. Zaigo
Kon: Morten Martiniussen
Tlf: 69 14 95 55
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

Søndag 1. oktober, Tista, Halden
Åpen Ind.
Arr. NMU
Kon: Petter Skudal/ Viggo Jensen
Tlf: 22 23 82 46 /63 84 09 26
Påmelding: 8.30 – 9.15
Fisketid: 11.00 – 15.00

REGLER FOR UTTAK TIL LANDSLAG 1996

Det vil i år være en noe annen uttakningsprosedyre til landslagene for 1996 enn i de foregående sesongene:

I de 6 første GP– konkurransene vil de 4 beste seksjonsplasseringene telle som en kvalifisering til en avgjørende finalehelg. Ved poenglikhet avgjør beste enkeltresultat, evt totalvekt hvis alle plasseringer er like.

De 15 beste seniorene i kvalifiseringen, samt en invitert (Jan Porter) og de 6 beste juniorene utgjør startfeltet i finalen, som i år skal arrangeres av konkurranseutvalget 2. – 3. september. Sted bestemmes før sommerferien.

Finalehelgen består av 3 konkurranser; to konkurranser à 3 timer på lørdag og en konkurranse à 4 timer på søndag. Senior–klassen fisker to seksjoner à 8 fiskere, hvor VM–regler benyttes, altså kun dupp–meite. Juniorklassen fisker én seksjon à 6 fiskere, og med vanlig norske/nordiske regler.

De 6 beste seniorene etter endt finale kvalifiserer seg til VM –96 i Italia, mens nr. 7, 8 og 9 kvalifiserer seg til Nordisk –96 i Danmark. De 3 beste juniorene kvalifiserer seg også til Nordisk –96 i Danmark.

Finalehelgen avgjøres med seksjonspoeng etter vanlig mønster. Den med færrest seksjonspoeng vinner, osv.

Som det fremgår av reglene kan man ikke lenger kvalifisere seg som junior til VM.

For vanlige GP–konkurranser gjelder fremdeles de tradisjonelle reglene: Både dupp– og bunnmeite er tillatt og seniorer og juniorer sitter blandet på seksjonene.

Vi tror at denne endringen vil føre til større interesse for både Mustad GP–serie og for selve landslagskvalifiseringen, da flere nå får en reell mulighet.

Sted for finalen blir endelig bestemt når vi har mottatt sikre detaljer om VM–strekningen i Italia. Vi vil forsøke å velge en finalestrekning som er mest mulig lik, for å på denne måten forhåpentligvis få kvalifisert et best mulig lag til det fisket som kreves i Italia.

Med vennlig hilsen konkurranseutvalget

Drammenselva, søndag 30. april

Av Jens Benneche

Årets første meitekonkurranse går av stablen i Drammenselva ved Mjøndalen bru. Vinnervektene ligger som oftest over 10 kilo, men på gode dager kan de komme opp i over 20. Stam og vederbuk dominerer. (Foto: Jon Anders Walle)

Konkurransen avholdes ved Mjøndalen bru. Avkjørselen til strekningen er ved Spareland kjøpesenter, Krokstadelva.
Drammenselva om våren gir oftest fine fangster av stam og vederbuk, samt noe gullbust. Stammen og vederbuken ligger vanligvis mellom 0,4 og 1 kg, men det tas fisk opp mot 2 kg ved hver konkurranse.

Den mest anvendte, og muligens beste metoden, er bunnmeite med swimfeeder eller vanlig bly. De fleste sverger nok til swimfeederen, men det har vist seg at når det er mye gullbust inne, gir et vanlig strømsøkke bedre resultat. Strømmen er ikke sterkere enn at et 14 grams søkke holder bunnen. Ved høyere vannstand, eller sterk vind, må nok blyvekten opp i 20 gram. Vind er ofte et problem i Drammenselva, og den kommer som oftest et par timer ut i konkurransen. De fleste velger derfor å fiske på en avstand av rundt tredve meter. Når avstanden er lengre, kan det være vanskelig å fôre presist hvis vinden skulle bli for sterk.

På vindstille dager kan en waggler gi positive overraskelser! Vederbuken og stammen er ikke uvanlig å treffe rett under overflaten.

Det holder med 3 kg fôr på en 4 timers konkurranse. Fôr jevnt gjennom konkurransen istedenfor å lempe ut alt med en gang!

Agn er rød og hvit maggot, samt mais og brød.

Ved normale forhold bør vinneren ha 10 kg, men opp mot 20 kg har forekommet!

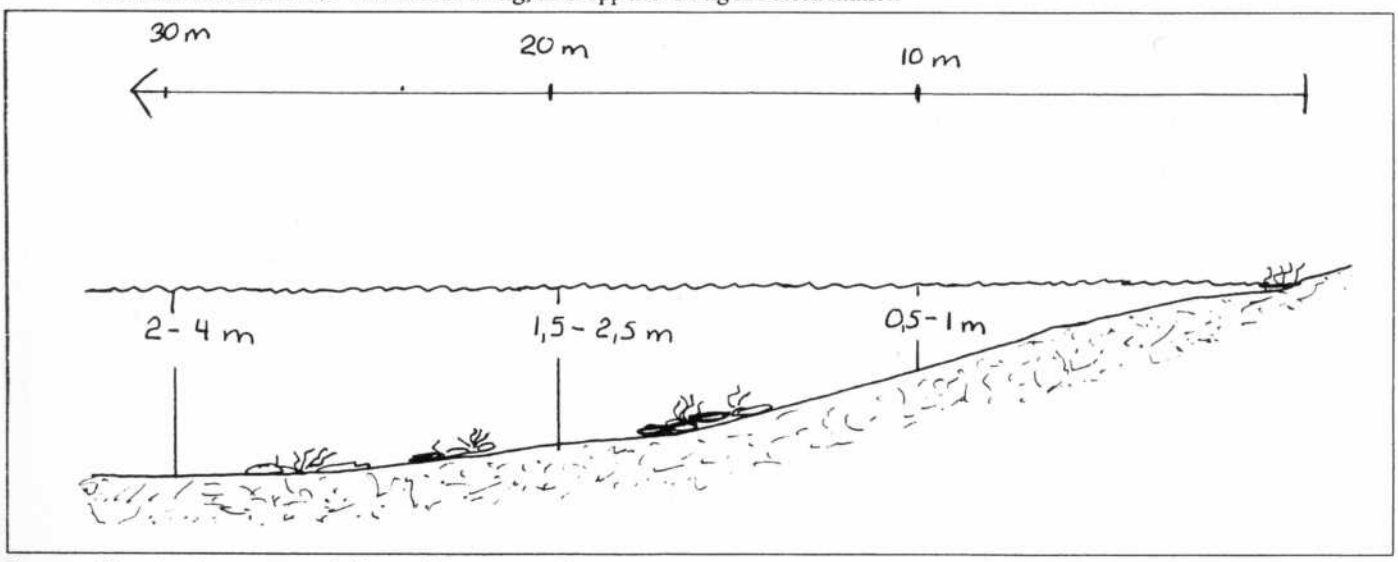

Bunnprofil av konkurranststrekningen i Drammenselva.

Nitelva, lørdag 13. og søndag 14. mai

Av Jens Benneche

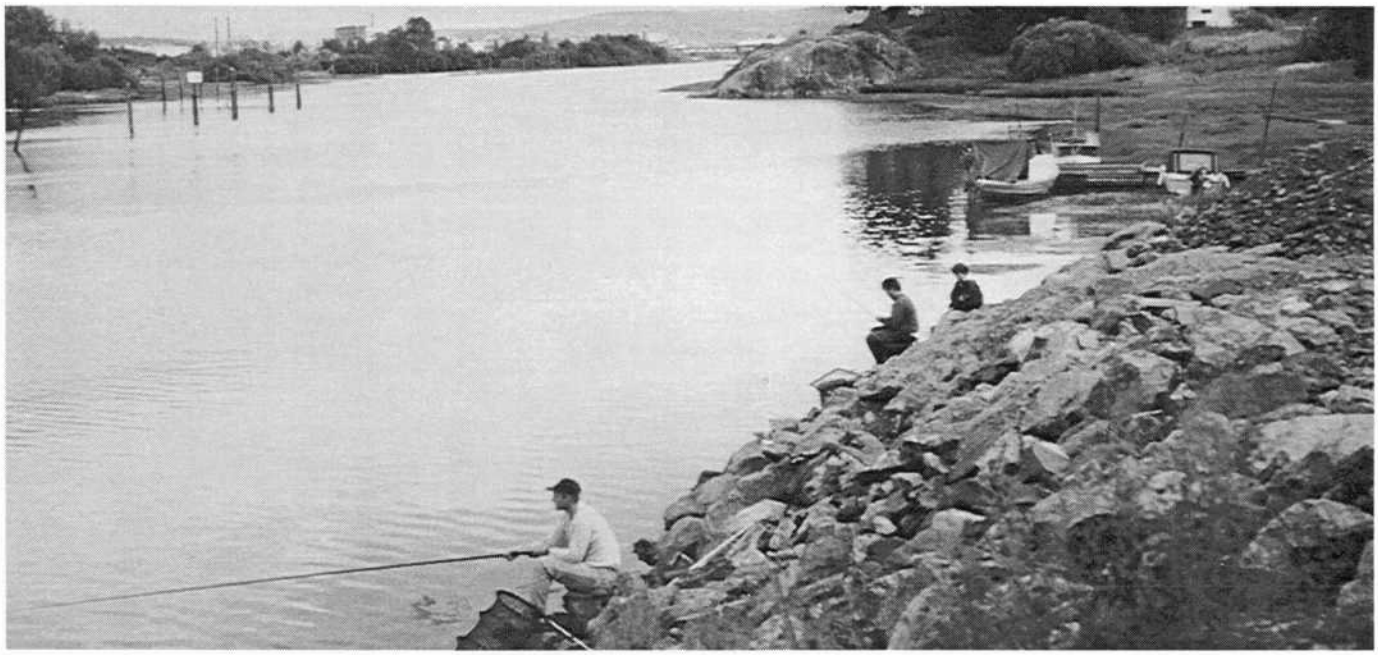

Hellerudsletta ved Nitelva er nok en velkjent strekning for de fleste. Her blir det konkurranse 13. og 14. mai. Det forventes vinner-vekter på 10–20 kilo. (Foto: Jon Anders Walle)

Nitelva er nok kjent for de fleste. Den huser store mengder mort, flire, vederbuk, stam, brasme, laue m.m. Det er de tre førstnevnte artene som er vanligst ved Hellerudsletta. Men laua kan vise seg i enorme mengder på denne tiden, så vær beredt!

Morten og flira er gjerne på 50–200 g, vederbuken og brasma i overkant av kiloen. Det hender at det slenger på en stam, og denne er stor, alt fra 1,5 kg og oppover. Den mest brukte metoden er toppknytt i lengder fra 4- til 7-meter. Strømmen er veldig svak, og maks dyp er 2 meter ved normale forhold. Dupptackler fra 0,5 til 3 g passer bra.

Tar man sikte på større arter som vederbuk og brasme, kan det være et sjakktrekk å bunnmeite midtveis i elva eller bruke match-stang på samme distanse. Bunnforholdene varierer veldig fra peg til peg og på noen er det nytteløst å bunnmeite grunnet alt vasset. Match-fiske midtveis i vannlaget kan da være en killer!

Vær forsiktig med bruken av grunnfôr! Kun klementin-store baller og mindre er respektable. Det er langt mer effektivt å underholdsfôre ofte med maggot og fôrballer som går i en knyttet hånd, enn å dundre ut mangfoldige kilo som øker vannstanden!

I en fire timers konkurranse går det med ca 2–3 kg grunnfôr. Sats på å ta med litt ekstra krokagn til loosefeeding. Agn er hovedsaklig rød, hvit og bronsefarget maggot. Maiskorn og loff kan være overlegent til vederbuken, så dette bør være tilgjengelig.

Normalt har vinneren rundt 10 kg, men vekter opp mot 20 kg er ingen overraskelse! Lørdag er åpen lagkonkurranse. Søndag er individuell, GP.

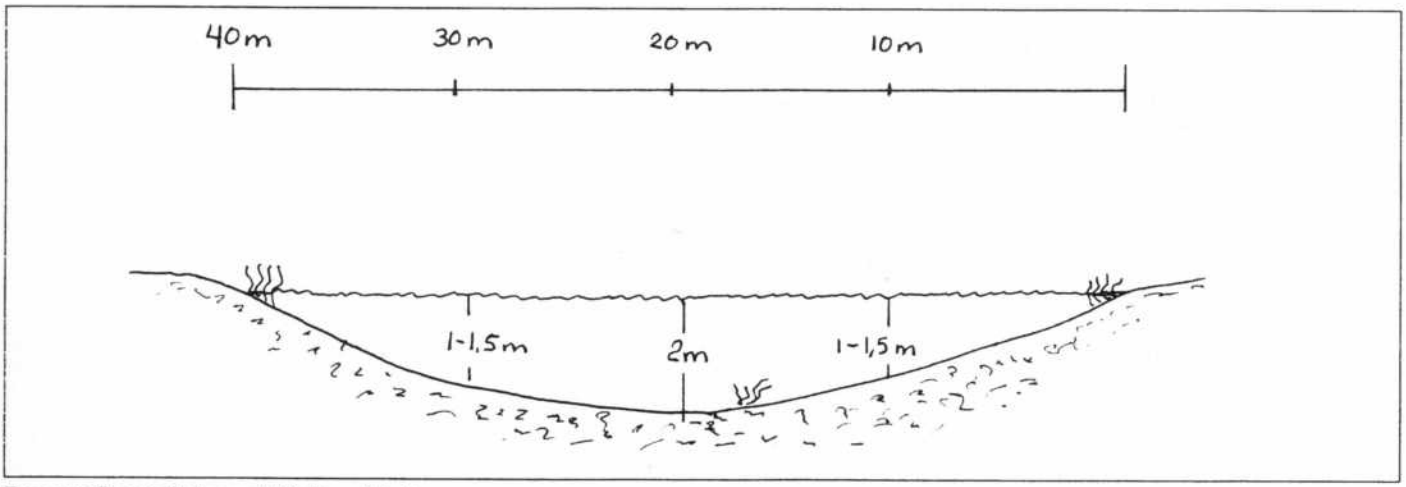

Bunnprofil av Nitelva ved Hellerudsletta.

Noret, Kongsvinger, søndag 28. mai

Av Øystein Sollien

Dette er den nye konkurransestrekningen i Kongsvinger. Noret er en smal og relativt kort elv som binder Vingersjøen til Glomma. Vannstanden er meget variabel og bestemmer også retningen på strømmen. Det har tidligere vært så og si umulig å fiske i Noret pga den tette vegetasjonen langs hele bredden, "bortsett fra noen få hull" som ikke har grodd til like mye. I fjor fisket vi noe mer der, etter som vi hadde laget noen flere plasser. Dette førte til at vi nok en gang kom inn på tanken å rydde Noret for å bruke elva til konkurranser.

Vi har ryddet ca 50 pegger, med en avstand på 10 til 15 meter mellom hver. Denne noe varierende avstanden mellom peggene skyldes at vi har latt store kjærr, trær ol. stå igjen. Dette er gjort med hensikt fordi fisken samler seg i nærheten av slike matkilder. Konkurransen skal gå 28. mai, en dato vi finner helt ideell pga flommen i Glomma som ofte er på vei ned på denne tiden. Det vil igjen si at vannet strømmer fra Vingersjøen og ut i elva.

Da SFK Raufjøringen avholdt konkurranse i Vingersjøen i fjor satt to mann som hadde gitt opp det elendige fisket i Vingersjøen og fisket mort i Noret så svetten ran,t bare 30 meter unna.

Gjennomsnittlig bredde: Ca 15 meter.

Gjennomsnittlig dybde (midt i elva): 3–4 meter.

Enkelte steder kan det være ganske bratt på peggene, ta derfor med lange plattformbein hvis du har.

Fisket: Stemmer vannstanden, er det som regel bra med mort rundt 50 gram. Bra med laue. Noe småvederbuk, men ingen mengder. Det finnes også noe brasme, men de er heller sjeldne i denne delen av elva. Abbor er det og en del av, men det vil nok bli mort og laue som avgjør konkurransen. Vekter på rundt 5 kilo må regnes som bra.

Alle metoder fungerer, men toppknytt og match–fiske er suverent.

NB! Vær forsiktig med fôringen!!!

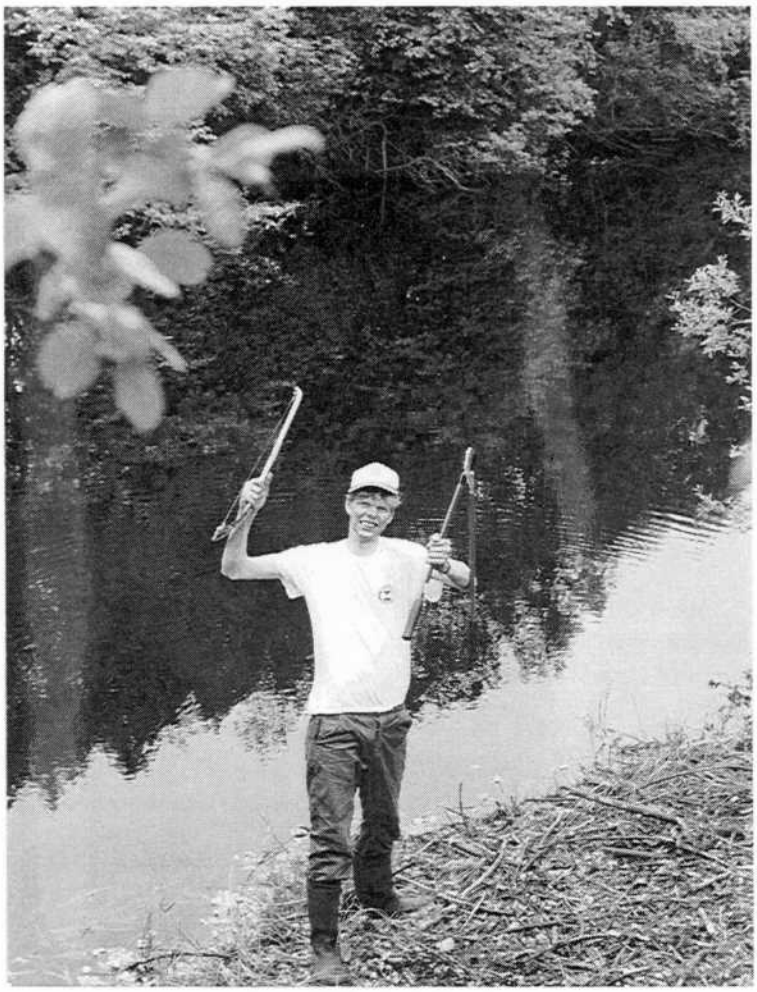

SFK Raufjøringen har lagt ned mye arbeid i å rydde pegger i urskogen ved Noret.

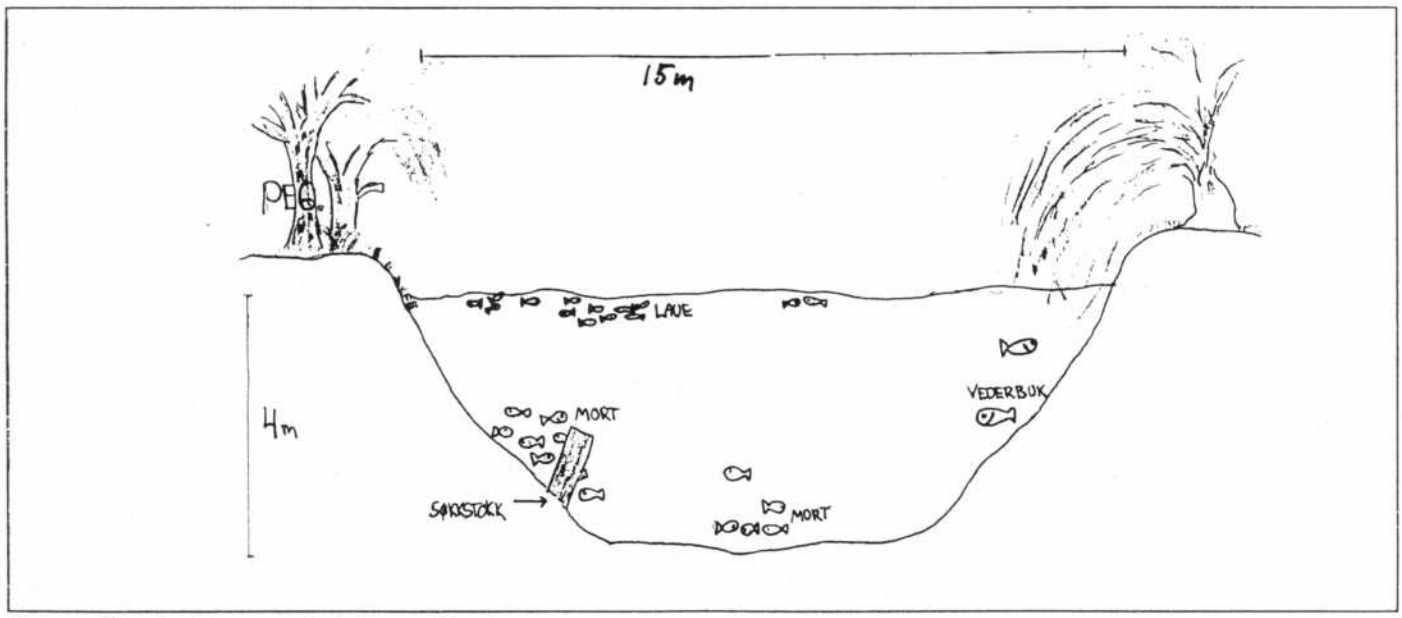

Bunnprofil av konkurransestrekningen i Noret.

DE 50 STØRSTE SUTERE TATT I NORGE PÅ SPORTSLIGE METODER

FISKERENS NAVN	VEKT	DATO	FANGSTSTED	AGN/METODE
ARNE AUSTENÅ	3002	15.jun.93	LONGUMVANNET	MARK
HENNING PAVELS	2825	02.jun.90	JOVANN	MARK/MAIS
ATLE HÅKONSEN	2818	21.jun.92	JOVANN	MAIS
RUNE JOHANSEN	2785	17.jun.89	JOVANN	MARK/MAIS/MAGGOT
RUNE JOHANSEN	2780	20.mai.90	JOVANN	MARK
ROLF BERGE	2730	30.jul.88	JOVANN	MARK
INGAR HEUM	2730	03.aug.89	JOVANN	MAIS
BJØRN AKSEL BJERKE	2725	12.jun.94	FLESJØVANNET	BOILIE
RUNE JOHANSEN	2710	18.mai.90	JOVANN	MARK
ARILD HOLSTAD	2635	02.jun.90	JOVANN	MARK/MAIS
RUNE JOHANSEN	2630	18.mai.90	JOVANN	MAIS
THOMAS HESMYR	2625	01.jul.91	JOVANN	MARK
LENNART GAMMELSRUD	2625	26.mai.93	FLESJØVANNET	BOILIE
FINN ERIK LERDALEN	2625	22.mai.93	FLESJØVANNET	BOILIE
JO ARVE JØRAANSTAD	2625	08.jun.94	JOVANN	MAGGOT
ARILD HOLSTAD	2620	14.jun.91	FLESJØVANNET	MAIS/MAGGOT
KRISTIAN STOKKER	2610	11.jul.89	GJELLUMVANNET	MARK
THOMAS HESMYR	2600	09.jun.93	JOVANN	MAIS
ROGER BORGE	2600	15.mai.93	FLESJØVANNET	BOILIE
THOMAS HESMYR	2600	21.mai.94	JOVANN	MAIS
ARILD ESKILDSEN	2575	29.mai.93	FLESJØVANNET	BOILIE
THOMAS HESMYR	2575	07.jun.93	JOVANN	PASTA
S.J. MJÆRUM	2550	20.jun.92	FLESJØVANNET	BOILIE
LARS OVE SKJENNUM	2550	28.mai.93	FLESJØVANNET	BOILIE
LENNART GAMMELSRUD	2550	26.mai.93	FLESJØVANNET	BOILIE
THOMAS HESMYR	2550	14.mai.93	JOVANN	MAIS
OLLI ANDREAS GJEMS	2550	09.jun.94	JOVANN	MAGGOT
ARILD HOLSTAD	2550	28.mai.94	FLESJØVANNET	BOILIE
LARS OVE SKJENNUM	2530	25.mai.91	JOVANN	MAGGOT
ARILD HOLSTAD	2530	27.mai.92	JOVANN	MAIS/MAGGOT
HENNING PAVELS	2525	18.jun.91	LONGUMVANNET	MAIS
THOMAS HESMYR	2525	10.jun.92	JOVANN	MAIS
JON CHRISTOFFERSEN	2525	21.jun.92	GJERTSRUDTJERN	MAIS
THOMAS HESMYR	2525	15.mai.94	JOVANN	PASTA
JO ARVE JØRAANSTAD	2525	10.jun.94	JOVANN	MAGGOT
FINN ERIK LERDALEN	2525	26.mai.94	JOVANN	MAGGOT
RUNE JOHANSEN	2520	18.mai.90	JOVANN	MAIS
ARILD HOLSTAD	2520	27.jul.90	JOVANN	MARK/MAIS
PETE KNIGHT	2510	10.jun.90	JOVANN	MARK
HENNING PAVELS	2504	05.jun.90	JOVANN	MARK/MAIS
THOMAS HESMYR	2500	29.jun.91	JOVANN	MAIS
ROBIN HESMYR	2500	17.jul.92	JOVANN	MAIS
ATLE HÅKONSEN	2500	21.jun.92	JOVANN	MAIS
THOMAS HESMYR	2500	09.jun.93	JOVANN	MAIS
THOMAS HESMYR	2500	11.jun.94	JOVANN	PASTA
ARILD ESKILDSEN	2500	12.jun.94	TOTJERN	MAIS/MAGGOT
FINN ERIK LERDALEN	2500	21.mai.94	FLESJØVANNET	BOILIE
FINN ERIK LERDALEN	2500	26.mai.94	JOVANN	MAGGOT
OLLI ANDREAS GJEMS	2500	08.jun.94	JOVANN	MAGGOT
LENNART GAMMELSRUD	2500	26.mai.94	JOVANN	MAGGOT

B – POST

AVSENDER:
NMU v/Tom Ole Holth
Oppsalstubben 7 A
0685 Oslo

Minstevekter - Specimenkonkurransen 1995

	Åpen	Junior
Abbor	1000 g	750 g
Brasme	2500 g	2000 g
Gjedde	8000 g	5000 g
Gjørs	5000 g	2500 g
Gullbust	200 g	200 g
Harr	800 g	600 g
Karuss	1400 g	700 g
Lake	2500 g	1500 g
Mort	600 g	400 g
Sik	1000 g	700 g
Stam	1800 g	1400 g
Suter	2300 g	1500 g
Sørv	600 g	400 g
Vederbuk	2000 g	1700 g
Ål	1100 g	500 g

Specimendiplomen

Abbor	1700 g	Sik	2000 g
Asp	3000 g	Stam	2600 g
Brasme	3400 g	Suter	2700 g
Dvergmalle	250 g	Sørv	900g
Flire	500 g	Vederbuk	2700 g
Gjedde	13000 g	Ørret	8000 g
Gjørs	9000 g	Ål	2000 g
Gullbust	300 g		
Harr	1400 g		
Karpe	6000 g		
Karuss	1775 g		
Lake	5000 g		
Laks	13000 g		
Mort	800 g		
Røye	3000 g		

Innmeldinger til specimenkonkurransen og specimendiplomen sendes Roger Skinnes, Larsbråtvn. 61, 0674 Oslo, Tlf: 22 32 40 67, innen fire uker etter fangstdato.

MEITEKONKURRANSER

Søndag 30. april, Drammenselva
Åpen ind.
Arr. Triana Oslo Match
Kon: Jens Benneche
Tlf: 22 28 93 90
Påmelding: 8.30 - 9.15
Fisketid: 11.00 - 15.00

Lørdag 13. mai, Nitelva, Åros/Hellerudsletta
Åpen lag
Arr. Abramis
Kon: Viggo Jensen
Tlf: 63 87 72 69
Påmelding: 8.30 - 9.15
Fisketid: 11.00 - 15.00

Søndag 14. mai, Nitelva, Åros/Hellerudsletta
Ind. GP
Arr. Abramis
Kon: Viggo Jensen
Tlf: 63 87 72 69
Påmelding: 8.30 - 9.15
Fisketid: 11.00 - 15.00

Søndag 28. mai, Noret, Kongsvinger
Ind. GP
Arr. Raufjøringen
Kon: Jan Leirud
Tlf: 62 81 74 61
Påmelding: 8.30 - 9.15
Fisketid: 11.00 - 15.00